

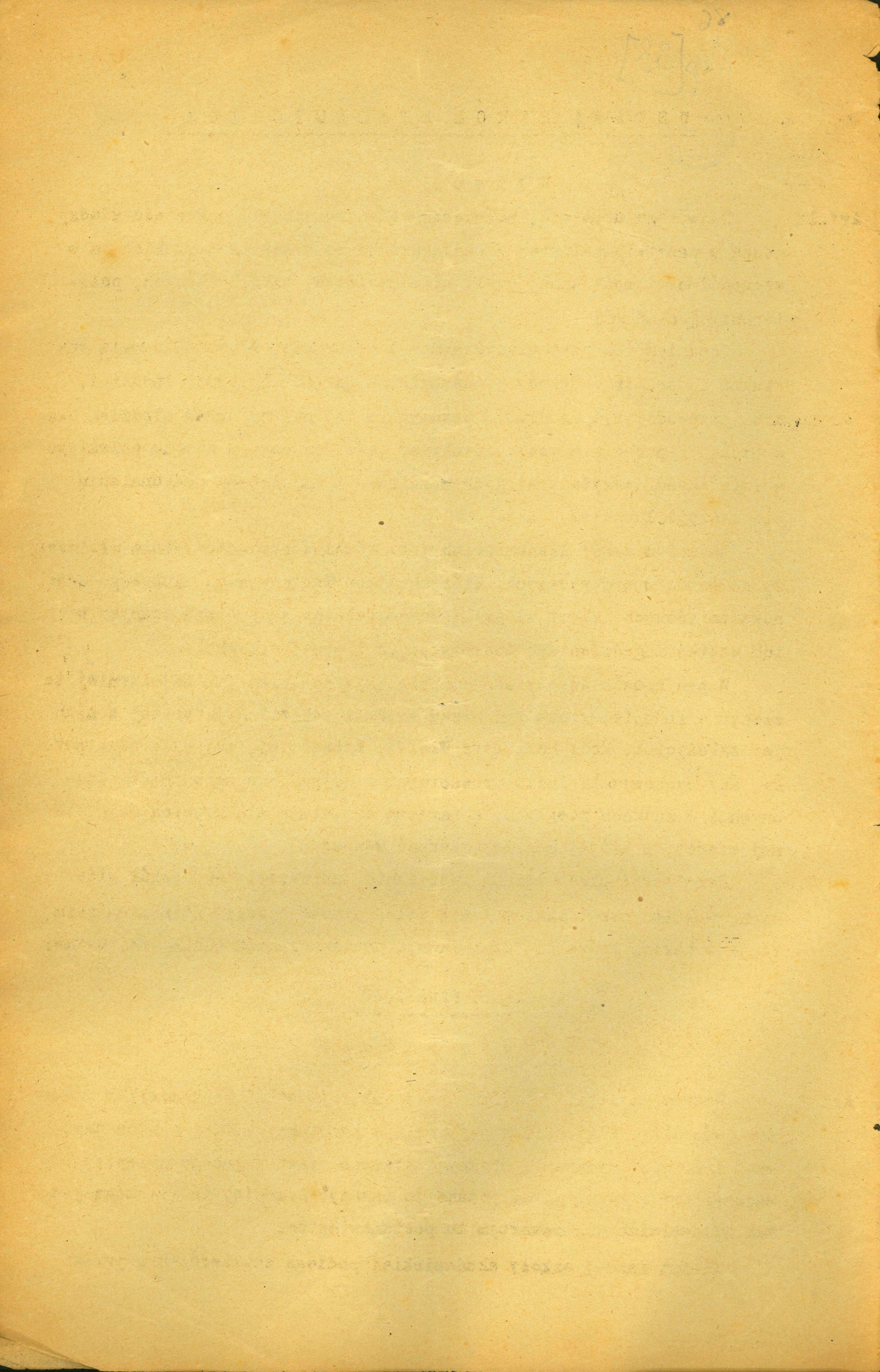
86

Rkp [33]

1 def

28
[28]

U S T A W A S Z K O Ł A K A D E M I C K I C H

W s t ę p .

Art.1. Najwyższe uczelnie, poświęcone pielegnowaniu i szerzeniu wiedzy, noszą w państwie polskiem w ogólności nazwę szkół akademickich, a w szczególności wszechnic, czyli uniwersytetów, szkół głównych, politechnik i akademij.

Zadaniem ich jest służyć nauce i ojczyźnie. W tym celu mają one szukać i dochodzić prawdy we wszystkich gałęziach wiedzy ludzkiej, oraz przewodniczyć na drodze poznawania tej prawdy przez młodzież akademicką, a przez nią rozpowszechniać ją wśród całego narodu polskiego w imię zasad, przyświecających moralnemu i umysłowemu doskonaleniu się rodzaju ludzkiego.

Zadaniem szkół akademickich jest również przygotowywanie młodzieży do zawodów praktycznych, których wykonywanie wymaga naukowego opanowania różnych gałęzi wiedzy i samodzielnego sądu o wchodzących w ich zakres zagadnieniach teoretycznych i praktycznych.

W ten sposób szkoły akademickie mają spełniać jak najwierniej to szczytne zadanie, które już przed wiekami wskazał najstarszej z nich jej założyciel, król Kazimierz Wielki, życząc jej, aby była nauk perłą, aby wychowywała ludzi przezornych i dojrzałego sądu, cnotą zdobnych i w naukach biegłych, a zarazem aby stała się krynicą umiejętnej wiedzy, z której mogliby czerpać wszyscy.

Nazw szkół akademickich, wszechnic, uniwersytetów, szkół głównych, politechnik i akademij nie wolno używać szkołom nieakademickim, to jest takim, które nie odpowiadają postanowieniom niniejszej ustawy.

A. SZKOŁY PAŃSTWOWE

I. Z a s a d y o g ó l n e

Art.2. Ustawa niniejsza określa zasady ustroju szkół akademickich w sposób jednolity. W granicach jej zostaje przyznany każdej z nich samorząd i możność wydawania własnego statutu, zawierającego przepisy szczegółowe i rozwijające podane tu zasady. Przepisy te nie mogą jednak sprzeciwiać się zawartym tu postanowieniom.

Statut każdej szkoły akademickiej podlega zatwierdzeniu przez

Ministra W. R. i O. P., jako wykonywającego zwierzchnią władzę rządową nad szkołami akademickimi.

3. W szkołach akademickich wykładać mogą w charakterze profesorów i docentów uczeni bez różnicy płci, którzy się przyczynili do rozwoju nauk teoretycznych lub praktycznych, - studjować zaś osoby, które ukończyły ogólnokształcącą szkołę średnią państwową lub takąż szkołę prywatną, mającą prawo wydawania świadectw, uznanych przez Ministerstwo W. R. i O. P. za równorzędne ze świadectwami szkół państwowych.
- Art. 4. Szkoły akademickie posiadają prawo nadawania stopni akademickich.
- Art. 5. Założenie szkoły akademickiej wymaga aktu ustawodawczego powziętego na wniosek Rządu.
- Art. 6. Szkoły akademickie posiadają charakter osób prawnych, mogą więc przyjmować zapisy i darowizny i samodzielnie zarządzać swoim, w ten sposób uzyskanym, majątkiem. Mają one prawo rozporządzać sumami, które Rząd im przeznaczył, w ramach zatwierdzonego przez Ministerstwo W. R. i O. P. budżetu. W obrębie tych ram przeznaczenia poszczególnych sum może być zmienione za zezwoleniem Ministerstwa W. R. i O. P. Mają też prawo używać będących własnością państwową gmachów i zakładów wraz z urządzeniami i inwentarzem. Pod tymi względami podlegają one jedynie kontroli rządowej ze strony Ministerstwa W. R. i O. P.
- Art. 7. Szkołom akademickim przysługuje prawo wolności nauki i nauczania. Każdy profesor i docent szkoły akademickiej ma prawo podawać i oświeślać z katedry według swego naukowego przekonania i sposobem naukowym wszelkie zagadnienia, wchodzące w zakres gałęzi wiedzy, których jest przedstawicielem; tak samo ma zupełną swobodę w wyborze metod wykładów i ćwiczeń.
- Art. 8. Szkoły akademickie dzielą się pod względem ustroju wewnętrznego na wydziały, w których obrębie mogą istnieć oddziały.
- Art. 9. Samorządami władzami szkół akademickich są: 1/ Zebranie Ogólne profesorów /: w tych szkołach, w których statut szkoły je przewiduje :/; 2/ Senat w szkołach, składających się z więcej niż jednego wydziału; 3/ Rektor; 4/ Rady Wydziałowe; 5/ Dziekani.
- Art. 10. Językiem wykładowym szkół akademickich, o ile ustawa ich doty-

cząca inaczej nie rozporządza, jest język polski. O tem, czy niektóre przedmioty mogą być wyjątkowo wykładane w innym języku, rozstrzyga Senat szkoły.

Art.11. Prawo używania pieczęci opatrzonej herbem państwa posiadają jedynie samorządne władze szkół akademickich, wymienione w art.9-m.

II. WŁADZE SAMORZĄDNE SZKÓŁ AKADEMICKICH

1. Zebranie Ogólne profesorów

Art.12. W tych szkołach akademickich, których statuty szczegółowe przewidują Zebranie Ogólne profesorów, składa się ono z profesorów honorowych, zwyczajnych, nadzwyczajnych i docentów, należących do Rad wydziałowych. Przewodniczącym jest rektor lub jego zastępca.

Art.13. Do zakresu działania Zebrania Ogólnego profesorów należy :

- 1/ uchwalanie statutu szczegółowego szkoły w ramach niniejszej ustawy;
- 2/ uchwalanie budżetu szkoły ;
- 3/ wybór rektora ;
- 4/ Zatwierdzanie honorowych stopni naukowych, przyczem nadanie honorowego stopnia naukowego za zasługi społeczne lub polityczne wymaga zatwierdzenia przez Ministra W. R. i O. P.;
- 5/ uchwalanie wniosków, dotyczących tworzenia osobnych wydziałów, oddziałów i nowych katedr ;
- 6/ przyjmowanie do wiadomości sprawozdań rocznych rektora ze stanu szkoły i dziekanów z działalności wydziałów ;
- 7/ uchwalanie wniosków, dotyczących usuwania profesorów z katedr ;
- 8/ rozpatrywanie innych spraw ogólnie akademickich, które rektor, według uznania, przekaże dla ich ważności Zebraniu Ogólnemu, albo które będą podniesione przez uczestników Zebrania, o ile Zebranie się na to zgodzi.

Art.14. Warunkami ważności uchwał Zebrania Ogólnego są :

- 1/ imienne zawiadomienie przez przewodniczącego przynajmniej na 24 godziny przed terminem zebrania wszystkich członków, nie przebywających na urlopie, przyczem ma być podany do ich wiadomości porządek obrad ;
- 2/ obecność conajmniej połowy wszystkich uprawnionych do wzięcia udziału w zebraniu wraz z przewodniczącym ;
- 3/ bezwzględna większość głosów wszystkich uczestników zebrania, przyczem głos przewodniczącego liczy się i w razie równości głosów przeważa; wyjątek stanowi uchwała o usunięciu profesora z katedry, gdyż uchwała taka wymaga większości dwóch trzecich głosów obecnych, przyczem nie liczą się kartki białe.

Art.15. Wybory są tajne. Na wniosek, poparty przez czwartą część członków obecnych, głosowanie także w innych sprawach jest tajne. W taj-

nam głosowaniu przy równości głosów wniosek upada.

Uchwały w sprawach, nie wymienionych w porządku obrad, mogą zapadać, gdy wszyscy obecni zgodzą się na ich rozważanie i rozstrzygnięcie, wyłączone są jednak w takich razach sprawy osobiste i dotyczące nieobecnego członka.

Art.16. Terminy Zebrań Ogólnych oznacza przewodniczący, który obowiązany jest zwołać Zebranie Ogólne, jeżeli tego żąda uchwała przynajmniej jednej Rady Wydziałowej.

Art.17. Z każdego Zebrania Ogólnego sporządza się sprawozdanie, które jest przesyłane do wiadomości Ministerstwu W. R. i O. P.

Art.18. Przewodniczący z ważnych powodów ma prawo zawiesić wykonanie uchwały Zebrania Ogólnego, obowiązany jest jednak w tym wypadku przedłożyć sprawę ponownie pod obrady Zebrania Ogólnego najpóźniej w ciągu 14 dni. Jeżeli Zebranie Ogólne potwierdzi swoją pierwotną uchwałę, przewodniczący obowiązany jest ją wykonać.

2. S e n a t .

Art.19. Senat w tych szkołach, w których niema Ogólnego Zebrania profesorów, jest najwyższą władzą szkolną samorządną. Składa się on z rektora, prorektora i dziekanów. Statuty szczegółowe mogą przewidywać nałożenie do Senatu także prodziekanów i delegatów Rad Wydziałowych, oraz sędziego w tych szkołach, w których ten urząd został utworzony.

Art.20. Do zakresu działania Senatu należy :

- 1/ układanie regulaminu Senatu oraz zatwierdzanie regulaminu Rad Wydziałowych, archiwum i urzędów szkoły ;
- 2/ rozstrzyganie o tem, czy niektóre przedmioty mogą być wykładane w innym języku, aniżeli polskim ;
- 3/ przedkładanie Ministerstwu W.R. i O.P. programu wykładów do zatwierdzenia ;
- 4/ wydawanie składu osobowego i kroniki szkoły ;
- 5/ układanie preliminarza budżetu szkoły ;
- 6/ zarządzanie majątkiem szkolnym tak rządowym, jak własnym, oraz majątkiem szkole do administrowania powierzonym ;
- 7/ troska o zdrowie moralne młodzieży i opieka nad jej materialnem położeniem ;
- 8/ zatwierdzanie umów o wykłady z docentami, nauczycielami i lektorami, o ile funduszy na pokrycie ich wynagrodzenia dostarcza szkoła ; w innych przypadkach Senat przygotowuje zawarcie tego

rodzaju umów przez Ministerstwo W.R. i O.P. ;

- 9/ uchwalanie wniosków, dotyczących mianowania dyrektora biblioteki lub naczelnego bibliotekarza, sekretarza, kvestora i buchaltera, dalej wniosków, dotyczących obsadzania urzędów dyrektora i zastępcy dyrektora innych ogólnych zakładów szkoły, wreszcie wniosków, dotyczących mianowania urzędników biblioteki z kwalifikacjami bibliotekarskimi, po wysłuchaniu zdania dyrektora biblioteki, lub naczelnego bibliotekarza ;
- 10/ mianowanie, zawieszanie i usuwanie innych urzędników i służby stałej szkoły, a także w razie nagłej potrzeby zawieszanie kierowników zakładów ;
- 11/ mianowanie, zawieszanie i usuwanie adjunktów, konstruktorów, kustoszów, prosektorów, asystentów, zastępców asystentów i stypendystów szkoły, na wniosek Rady wydziałowej ;
- 12/ wyrokowanie w sprawach dyscyplinarnych studentów, urzędników i służby szkoły, przy czem w razie utworzenia osobnego sądu dla spraw studentów, kompetencja Senatu ogranicza się do zatwierdzania wyroków i rozstrzygania odwołań ;
- 13/ mianowanie referentów do spraw dyscyplinarnych i innych spraw szczególnych ;
- 14/ rozstrzyganie spraw kompetencyjnych między wydziałami ;
- 15/ uchwalanie wniosków w sprawach budowlanych i rozstrzyganie o przeznaczeniu pomieszczeń szkoły ;
- 16/ wykonywanie kontroli nad administracyjnem prowadzeniem wszystkich zakładów szkoły ;
- 17/ zatwierdzanie regulaminu wieców studenckich ;
- 18/ uchwalanie wszelkich innych spraw tyczących się szkoły, jako całości, które rektor lub w jego zastępstwie prorektor Senatowi przedłoży ;
- 19/ o ile statut szczegółowy szkoły Zebrania Ogólnego profesorów nie przewiduje, w zakres czynności Senatu wchodzi nadto uprawnienia Zebrania Ogólnego profesorów w punktach art. 13-go zawarte, z wyłączeniem 3-go punktu, dotyczącego wyboru rektora.

Senat ma prawo przelać część swoich uprawnień na rektora.

Art. 21. Warunkami ważności uchwał Senatu są :

- 1/ imienne zwołanie przez rektora członków Senatu przynajmniej na 24 godziny przed terminem Zebrania ;
- 2/ obecność na posiedzeniu więcej niż połowy członków Senatu ;
- 3/ przewodniczenie przez rektora lub jego zastępcę ;
- 4/ bezwzględna większość głosów członków głosujących, przy czem głos przewodniczącego liczy się i w razie równości głosów przeważa.

Uchwały w sprawach niewymienionych w porządku obrad mogą zapadać, gdy wszyscy obecni zgodzą się na ich rozważanie i załatwienie, wyłączone są jednak w takich razach sprawy osobiste i dotyczące nieobecnego członka.

Art. 22. Terminy zebrań Senatu oznacza rektor, lub jego zastępca. Rektor jest obowiązany zebrać Senat, jeżeli tego żąda jedna trzecia członków Senatu, lub gdyby tego domagała się uchwała jednej z Rad wydziałowych.

Z każdego posiedzenia Senatu sporządza się sprawozdanie, które jest przesyłane do wiadomości Ministerstwu W. R. i O. P.

Art.23. Rektor z ważnych powodów ma prawo zawiesić wykonanie uchwały Senatu. W tym razie przedstawia sprawę do uchwalenia na najbliższym posiedzeniu Senatu, najpóźniej w ciągu dni 14-tu. Gdyby Senat potwierdził swą pierwotną uchwałę, rektor obowiązany jest ją wykonać.

3. R e k t o r . -----

Art.24. Rektor piastuje najwyższą godność w szkole akademickiej ; jest przewodniczącym Senatu i Ogólnego Zebrania profesorów ; czuwa nad należyтым biegiem spraw, leżących w zakresie działania tych władz, i ponosi w pierwszym rzędzie odpowiedzialność za należyte przestrzeganie ustaw i rozporządzeń rządowych.

Rektorowi przysługuje tytuł Magnificencji.

Art.25. Rektor jest wybierany z grona profesorów zwyczajnych i honorowych, należących do Rad Wydziałowych, przez Ogólne Zebranie profesorów, lub przez delegatów Rad Wydziałowych, przy czem wyborcy mają obowiązek wybierać najodpowiedniejszego kandydata, nie licząc się z kolejnością wydziałów. Szczegóły sposobu wybierania rektora określa statut każdej szkoły akademickiej.

Art.26. Okres urzędowania rektora wynosi rok jeden, wszakże rektor może być ponownie wybierany. Wybór odbywa się w ciągu miesiąca czerwca, a urzędowanie swoje obejmuje rektor na dwa tygodnie przed rozpoczęciem roku akademickiego.

W razie gdyby rektor w czasie urzędowania ustąpił, dokonywane są nowe wybory, przy czem nowo obrany rektor urzęduje do początku przyszłego roku akademickiego.

Art.27. Rektor 1/ jest przedstawicielem szkoły na zewnątrz ; 2/ zwołuje Senat i Zebranie Ogólne profesorów, kieruje ich obradami, oraz wykonywa ich uchwały ; 3/ udziela urlopów od 8 do 14 dni profesorom, docentom i wogóle wszystkim pracownikom szkoły ; 4/ mianuje, zawiesza i usuwa tymczasowych słuźących szkoły ; 5/ imatrykuluje studentów i udziela im urlopów. Ponadto załatwia te sprawy administracyjne i finansowe szkoły, które nie wymagają uchwał Senatu.

Przez ręce rektora przechodzi korespondencja z wszelkimi

władzami : wydziałów, profesorów, zakładów i wszystkich organów, podległych bezpośrednio Senatowi. Rektor ma prawo zaopatrywać tę korespondencję w swoją opinię.

Art.28. Rektor czuwa nad porządkiem na terytorjum szkoły przy pomocy organów szkolnych. W razie grożącego niebezpieczeństwa rektor może pozwolić na wkroczenie organów władz bezpieczeństwa ; władze te mogą wkraczać same tylko w wypadkach wyjątkowo nagłych, zawiadamiając o tem natychmiast rektora.

Art.29. Zastępcą rektora jest prorektor, którym zostaje rektor ustępujący. Gdyby zachodziła potrzeba zastąpienia prorektora, wyznacza jego zastępcę Ogólne Zebranie profesorów, a w tych szkołach, w których go nie ma - Senat.

Art.30. Rektor ma prawo w porozumieniu z prorektorem powierzać mu załatwianie pewnych spraw, związanych z zarządem szkoły, np. dotacyj szkoły, spraw budowli. Układ taki zatwierdza Senat i przed nim prorektor odpowiada za czynności, wykonywane w powierzonym mu zakresie.

Art.31. Rektor i prorektor do załatwiania spraw, należących do zakresu ich czynności, posługują się urzędnikami i służbą szkoły.

W szczególności rektorowi podlegają : 1/ sekretarjat, 2/dział rachunkowy /:kwestura:/, 3/ dział techniczny /: sprawy budowlane, ekonomat, intendentura :/, 4/ archiwum. O organizacji tych działów rozstrzyga Senat.

4. R a d y W y d z i a ł o w e .

Art.32. Radę każdego wydziału stanowią należący do wydziału profesorowie zwyczajni i nadzwyczajni, tudzież dwaj docenci, wybierani na rok akademicki przez grono docentów wydziału. Docenci, będący członkami Rady, mają na posiedzeniach taki sam głos, jak i inni członkowie Rady.

Nadto do Rady Wydziałowej należą ci profesorowie honorowi, którzy, jako profesorowie zwyczajni lub nadzwyczajni, należeli do Rady zanim zostali profesorami honorowymi, a wreszcie Rada Wydziałowa ma prawo powoływać do swojego grona na rok także profesorów z innych wydziałów, wykładających na danym wydziale, oraz profesorów honorowych, którzy przedtem nie byli członkami Rady Wydziałowej. Przewodniczącym Rady Wydziałowej jest dziekan wydziału.

Art. 33.

Do zakresu działania Rad Wydziałowych należy :

- 1/ czuwanie nad rozwojem nauki i szerzenie wiedzy przez należyta organizację nauczania, oraz wykłady, odczyty publiczne i wydawnictwa ;
- 2/ stawianie wniosków o mianowanie profesorów ;
- 3/ załatwianie spraw habilitacyjnych ;
- 4/ przedstawianie wniosków o mianowanie, zawieszanie i usuwanie sił pomocniczych naukowych i służby wydziału ;
- 5/ wydawanie opinii naukowych w zakresie swojego wydziału, a o ile Rada Wydziałowa zostanie do tego wezwana przez Ministerstwo W. R. i O. P. ma obowiązek przedstawić swoją opinię ;
- 6/ nadawanie honorowych stopni naukowych ;
- 7/ układanie corocznie preliminarza potrzeb finansowych wydziału, celem przedłożenia go Zebraniu Ogólnemu profesorów, o ile statut szczegółowy szkoły je przewiduje, w przeciwnym razie Senatowi, w szczególności zaś określanie sum potrzebnych na wydawnictwa prac naukowych profesorów, docentów, pomocniczych sił naukowych oraz studentów wydziału ;
- 8/ stawianie wniosków o udzielanie profesorom i pomocniczym siłom naukowym urlopów ponad dwa tygodnie i o przyznawanie profesorom, docentom i pomocniczym siłom naukowym zasiłków rządowych na podróże naukowe ;
- 9/ przyznawanie stypendjów oraz nagród pieniężnych i medali studentom wydziału, nadto ogłaszanie co roku przynajmniej trzech tematów do prac konkursowych studenckich ;
- 10/ dopuszczanie studentów do egzaminu, zaliczanie im studjów lub pewnych przedmiotów, oraz udzielanie zwolnień od wydanych przez Radę Wydziałową przepisów o sposobie studjowania na wydziale ;
- 11/ powoływanie egzaminatorów i referentów ;
- 12/ uchwalanie regulaminu wydziału, podlegającego zatwierdzeniu przez Senat ;
- 13/ wybieranie dziekana wydziału, a o ile statut szkoły przewiduje również delegata do Senatu i delegatów dla wyboru rektora.

W ogólności Rada Wydziałowa rozstrzyga o wszelkich sprawach wydziału i jego uczniów, o ile ^{to} nie jest wyraźnie zastrzeżone dla innych władz szkolnych.

Rada Wydziałowa ma prawo przelać część swych uprawnień na dziekana.

Art. 34.

W szkołach akademickich, składających się z jednego wydziału, Rada Wydziałowa spełnia zadania Zebrania Ogólnego profesorów i Senatu.

Art. 35.

Warunkami ważności uchwał Rady Wydziałowej są :

- 1/ imienne zwołanie przez dziekana lub jego zastępcę przynajmniej na 24 godziny przed terminem posiedzenia wszystkich członków Rady, przy czem ma być podany do wiadomości porządek obrad ;
- 2/ obecność najmniej połowy członków Rady, nie licząc profesorów honorowych ;
- 3/ przewodniczenie przez dziekana lub jego zastępcę ;

- 4/ bezwzględna większość głosów członków głosujących, przy czym głos przewodniczącego liczy się i w razie równości głosów rozstrzyga. Głosowanie w sprawach osobistych, tudzież w innych sprawach na życzenie czwartej części obecnych odbywa się tajnie.

Uchwały w sprawach, nie wymienionych w porządku obrad, mogą zapadać tylko wtedy, gdy wszyscy obecni zgodzą się na ich rozważenie i rozstrzygnięcie; wyłączone są jednak sprawy, dotyczące: 1/ powołania wykładowców, 2/ katedry nieobecnego na posiedzeniu profesora, 3/ spraw osobistych.

Art. 36. Zebranie Rady Wydziałowej zwołuje przewodniczący w terminie, uznanym przez siebie za właściwy. Dziekan jest obowiązany zebrać posiedzenie Rady, jeżeli tego zażąda najmniej czwarta część członków Rady, lub jeżeli domaga się tego Senat, albo rektor, lub zastępujący go w urzędowaniu prorektor.

Z każdego posiedzenia Rady Wydziałowej sporządza się sprawozdanie, które jest przesyłane do wiadomości Ministerstwu W.R. i O.P.

Art. 37. Dziekan z ważnych powodów ma prawo zawiesić wykonanie uchwały Rady Wydziałowej. W tym razie przedstawia sprawę do uchwalenia na najbliższym posiedzeniu Rady, najpóźniej w ciągu dni 14-tu. Gdyby Rada potwierdziła swą pierwotną uchwałę, dziekan obowiązany jest ją wykonać.

5. D z i e k a n

Art. 38. Dziekan posiada takie samo stanowisko wobec Wydziału i jego Rady, jak Rektor wobec całej szkoły i Senatu. Nadto należy do niego nadzór nad wpisami studentów i wolnych słuchaczy, nad tokiem ich studiów oraz nad odbywaniem się egzaminów w sposób przepisany.

Art. 39. Dziekanem może być wybrany jeden z profesorów zwyczajnych lub honorowych, należących do Rady wydziału. Czas urzędowania dziekana trwa rok jeden, jednak ustępujący dziekan może być ponownie wybrany.

Wyboru dziekana dokonywa Rada wydziałowa w ciągu miesiąca czerwca, a urzędowanie swoje obejmuje dziekan na dwa tygodnie przed rozpoczęciem roku akademickiego.

W razie gdyby dziekan w ciągu roku urzędowania ustąpił, konwane są nowe wybory na pozostały okres roku akademickiego.

Art. 40. Do zakresu działania dziekana należy:

- 1/ zwoływanie posiedzeń Rady wydziałowej, kierowanie jej

dami, przygotowywanie wniosków na posiedzenie i wykonywanie powziętych uchwał ;

- 2/ udzielanie jednotygodniowych urlopów profesorom i docentom, którzy ogłosili wykłady, oraz wszystkim innym pracownikom wydziału ;
- 3/ przyjmowanie studentów na wydział, prowadzenie spisu ich, oraz wykazu ich studjów ;
- 4/ wyznaczanie terminów egzaminacyjnych i przewodniczenie w komisjach egzaminów doktorskich oraz w czasie innych egzaminów, odbywających się w szkole, o ile tego wymagają specjalne przepisy ;
- 5/ składanie w końcu roku szkolnego Zebraniu Ogólnemu profesorów, a w szkołach, gdzie go niema, Senatowi, wyczerpującego sprawozdania z działalności wydziału, po poprzednim podaniu go do wiadomości Radzie wydziałowej.

Przez ręce dziekana przechodzi wszelka urzędowa korespondencja kierowników zakładów wydziałowych i profesorów. Dziekan ma prawo zaopatrywać tę korespondencję w swoją opinię.

Art.41. Zastępcą dziekana jest prodziekan, którym zostaje dziekan ustępujący. Gdyby zachodziła potrzeba zastąpienia prodziekana w urzędowaniu, Rada wydziałowa wyznacza jego zastępcę.

III. GRONO NAUCZYCIELSKIE

Art.42. Do grona nauczycielskiego szkół akademickich należą : po pierwsze, nauczyciele akademicy t.j. : 1/ profesorowie honorowi, 2/ profesorowie zwyczajni, 3/ profesorowie nadzwyczajni, 4/ docenci ; po wtóre - nauczyciele w ściślejszem znaczeniu, noszący niekiedy nazwę lektorów.

Art.43. Profesorów zwyczajnych i nadzwyczajnych mianuje naczelna władza państwowa na wniosek Rady odpowiedniego wydziału, przedstawiony do zatwierdzenia Ministrowi W. R. i O. P. Wniosek powinien opierać się na referacie komisji, wyznaczonej przez Radę wydziałową specjalnie dla rozważenia kandydatur.

Komisja przed wygotowaniem swojego referatu zwraca się do wszystkich profesorów honorowych, zwyczajnych i nadzwyczajnych, wykładających przedmiot, o którego katedrę chodzi, we wszystkich państwowych szkołach akademickich polskich, z żądaniem nadesłania uzasadnionej opinii, jakich kandydatów uznać należy na najodpowiedniejszych. Po upływie dwóch miesięcy od daty rozesłania wezwań - komisja może przystąpić do rozpatrzenia nadesłanych wniosków, przygotować re-

ferat i wystąpić z nim na Radę wydziału. Na tej podstawie Rada wydziału wybiera kandydata i przedstawia go Ministrowi W. R. i O. P. do zatwierdzenia. Wniosek Rady powinien zawierać nazwiska dwóch kandydatów, jeżeli uchwała nie zapadła jednomyślnie, a mniejszość żąda, aby jej kandydat został we wniosku uwzględniony. Do wniosku należy dołączyć prace naukowe kandydata, dokumenty osobiste, życiorys, referat komisji, tudzież wszystkie nadesłane referaty profesorów, wezwanych przez komisję.

Jeżeli jednak Rada wydziału przedstawia do mianowania osobę, która jest lub była profesorem zwyczajnym, nadzwyczajnym lub honorowym w jednej z państwowych szkół akademickich polskich, może odstąpić od obowiązku zasięgania opinii wszystkich profesorów, wykładających jednośny przedmiot w państwowych szkołach akademickich.

Gdyby Minister W. R. i O. P. z jakichś powodów nie uważał wniosku Rady wydziałowej za trafny, Rada ma obowiązek wystąpić z wnioskiem powtórny. W razie gdyby i ten powtórny wniosek nie został przyjęty przez Ministra W. R. i O. P., sprawa jeszcze raz powraca do Rady wydziałowej celem przedstawienia po raz trzeci wniosku. W ten sposób dzieje się aż do osiągnięcia obustronnego porozumienia, w każdym zaś razie wbrew woli Rady i bez jej wniosku nie może nastąpić mianowanie.

Art.44. Nowomianowani profesorowie składają przysięgę służbową na ręce rektora.

Art.45. Profesor nadzwyczajny może być przedstawiony przez Radę wydziałową do nominacji na profesora zwyczajnego, jeżeli dorobek jego naukowy powiększył się w czasie profesury nadzwyczajnej.

Art.46. Profesorami honorowymi mogą być mianowani wybitni uczeni, zwłaszcza z grona profesorów, ustępujących z katedr. Mianowanie profesora honorowego należy do władzy naczelnej państwowej na podstawie wniosku Rady wydziałowej, przedstawionego Ministrowi W. R. i O. P.

Art.47. Do najważniejszych obowiązków każdego profesora należy :

- 1/ prowadzenie badań naukowych i twórcza praca naukowa ;
- 2/ wykładanie i prowadzenie ćwiczeń co najmniej w liczbie godzin wskazanej w dekrete nominacyjnym ;
- 3/ kierowanie związanym z katedrą zakładem lub seminarjum ;
- 4/ egzaminowanie z wykładanego przedmiotu ;

5/ branie udziału w posiedzeniach Rady wydziału i Zebrania Ogólnego profesorów, o ile je statut szkoły przewiduje ;

6/ obejmowanie referatów i piastowanie urzędów akademickich .

Obowiązki, wymienione w punktach 2/, 3/, 4/, 5/ i 6/ nie dotyczą profesorów honorowych.

Objęcie stałego płatnego zajęcia ubocznego przez profesora może nastąpić jedynie za zezwoleniem Ministerstwa W. R. i O. P. na zgodny wniosek Rady wydziału i Senatu.

Art.48. Profesorowie, którzy przebyli 25 lat w zawodzie nauczycielskim, poczynając od daty mianowania na profesora, ustępują z katedry, otrzymując emeryturę w wysokości pobieranych przez nich poberów profesorskich. Minister W. R. i O. P. może jednak na wniosek Rady wydziałowej zatwierdzić ich na dalsze 5 lat, po których upływie mogą być w ten sam sposób powoływani nadal na okres pięcioletni, nie dłużej wszakże, jak do 70-tego roku życia. Profesorowie, którzy z powodu kresu wieku muszą ustąpić z katedry, mogą być przez Radę wydziałową powoływani w charakterze profesorów honorowych, a profesorowie, którzy ustąpili po 25-siu latach, nie tracą veniam legendi.

Profesorowie, którzy byli już zwyczajnymi lub nadzwyczajnymi profesorami w polskich albo innych równorzędnych szkołach akademickich przed rekiem 1915-tym, mają prawo pozostawać profesorami zwyczajnymi lub nadzwyczajnymi i po upływie 25 lat pracy profesorskiej bez ponownego powoływania, wszakże tylko do 70-ge roku życia włącznie.

Art.49. Podstawą do usunięcia profesora z katedry przez zwierzchnią władzę rządową, może być tylko uchwała przynajmniej 2/3 głosów Zebrania Ogólnego profesorów lub Senatu, wydana po przeprowadzeniu dochodzenia dyscyplinarnego, albo postępowania honorowego.

Art.50. Profesorowie, którzy ustępują z powodu przekroczenia 70-tego roku życia-, otrzymują emeryturę w wysokości pobieranych przez nich poberów profesorskich.

Art.51. Gdyby z powodu ustąpienia profesora z katedry lub z innego powodu powstała przerwa w wykładach jakiegoś przedmiotu, Rada wydziału może powierzyć obowiązek zastępczego wykładania tego przedmiotu innemu profesorowi, docentowi, lub odpowiedniemu specjalście. Do zastępowstwa w wykładzie mogą być powoływani wyjątkowo także adjunkci,

prosektorzy, kustosze, konstruktorzy i starsi asystenci. Takie powierzenie zastępstwa i umowa co do wysokości wynagrodzenia musi uzyskać zatwierdzenie Ministerstwa W. R. i O. P.

Art. 52. Rada wydziałowa może udzielić ubiegającemu się o to kandydatowi prawa wykładania / *venia legendi* / ; postępowanie prowadzące do tego celu nazywa się habilitacją, kandydat zaś, któremu zostało przyznane prawo wykładania w szkole akademickiej otrzymuje tytuł *docenta*.

Prawo wykładania obejmować ma całość pewnej nauki lub takiej jej części, która może być uważana za całość w sobie zamkniętą ; nie może natomiast ograniczać się do dowolnego działu pewnej nauki.

Art. 53. Warunkiem dopuszczenia do habilitacji są odpowiednie osobiste kwalifikacje kandydata, o których rozstrzyga Rada wydziału przez tajne głosowanie przed rozpatrzeniem jego kwalifikacyj naukowych.

Art. 54. Kandydat, pragnący przystąpić do habilitacji musi się wykazać posiadaniem tytułu doktorskiego, uzyskanego w jednej ze szkół akademickich polskich. Za równorzędny z tym tytułem Rada wydziału może uznać bądź tytuł doktorski, uzyskany w szkole akademickiej zagranicznej, bądź jakiś inny tytuł naukowy. Od obowiązku wykazania się tytułem doktorskim mogą być uwolnieni uchwałą Rady wydziałowej wyjątkowo wybitni badacze naukowci.

Art. 55. Habilitacja składa się z trzech aktów :

- 1/ z oceny rozprawy habilitacyjnej, która musi być wydrukowana w języku polskim, lub w języku wykładowym przedmiotu. Ma ona stanowić istotny postęp nauki i świadczyć o samodzielności naukowego myślenia autora. Przy ocenie mogą być wzięte pod uwagę także inne prace naukowe kandydata. Rozprawa doktorska nie może być rozprawą habilitacyjną;
- 2/ z dyskusji habilitacyjnej, która może objąć nie tylko temat rozprawy habilitacyjnej, lecz całość przedmiotu z którego kandydat się habilituje. W dyskusji habilitacyjnej mogą brać udział, oprócz referentów pracy habilitacyjnej, także wszyscy członkowie Rady wydziałowej;
- 3/ z wykładu habilitacyjnego, który się odbywa wobec członków wydziału na temat obrany przez kandydata, a zatwierdzonej przez Radę wydziału. Wykład ten ma na celu stwierdzenie umiejętności jasnego przedstawienia zagadnień naukowych w świetle współczesnego stanu nauki.

Art. 56. Przed przeprowadzeniem tych trzech aktów Rada wydziału wybiera z pośród swojego grona co najmniej dwóch referentów, aby na podstawie ich oceny powziąć odpowiednie uchwały.

- Art. 57. Akty habilitacyjne mają się odbywać w powyżej wskazanym porządku i mają być protokółowane. W razie niepomysłnej uchwały Rady wydziału co do pierwszego lub drugiego aktu, odpada możność odbywania habilitacji. Od drugiego i trzeciego aktu Rada wydziału może wyjątkowo kandydata uwolnić.
- Art. 58. W razie pomysłnej uchwały co do wszystkich trzech aktów habilitacji, zapada na wniosek referentów postanowienie Rady wydziałowej, nadające kandydatowi prawo wykładania ; postanowienie to zarazem orzeka, na jaki zakres nauki nadane prawo się rozciąga. Uchwała Rady wydziałowej, nadająca kandydatowi prawo wykładania, wymaga zatwierdzenia przez Ministra W. R. i O. P. któremu należy przedłożyć prace naukowe kandydata, życiorys, akta osobiste, oraz protokoły dotyczące habilitacji.
- Art. 59. Docent ma prawo wykładania w oznaczonym zakresie ; żadnego jednak obowiązku wykładania przez habilitację wobec szkoły nie zaciąga. Jeżeli wszakże nadanego mu prawa wykładania nie wykonywa w przebiegu całego roku akademickiego, to jego prawo wykładania gaśnie, przez co traci on prawo do tytułu docenta, o ile nie otrzymał urlopu od Ministerstwa W. R. i O. P. Prawo to jednak może mu być przez Radę wydziałową ponownie przyznane bez powtórnej habilitacji.
- Art. 60. Prawo wykładania może być rozszerzone na inną dziedzinę za zgodą Rady wydziałowej, zatwierdzonej przez Ministra W. R. i O. P.
- Art. 61. Prawo wykładania, nadane w jednej z polskich szkół akademickich, może być uznane za ważne w innej uchwałą Rady odpowiedniego wydziału. Uchwała taka wymaga zatwierdzenia przez Senat.
- Art. 62. Lektorów języków i nauczycieli umiejętności praktycznych mianuje, na wniosek Rady wydziałowej, Senat, a obowiązki ich określa umowa z nimi zawarta.
- Art. 63. Każdy profesor, zastępca profesora, docent i nauczyciel /lektor/ ogłasza wykłady na tym wydziale, na którym został mianowany, lub na którym otrzymał prawo wykładania, albo z którym wiąże go umowa. Wolno mu jednak ogłosić także wykłady na innym wydziale za zezwoleniem obu zainteresowanych Rad wydziałowych.

IV. POMOCNICZE SIŁY NAUKOWE

Art.64. Asystentów starszych i młodszych, tudzież zastępców asystentów i stypendystów /: demonstratorów :/ mianuje Senat na wniosek odpowiedniej Rady wydziałowej. Stanowiska te są ograniczone pod względem czasu trwania : zastępcy asystenta do lat dwóch, młodszego asystenta do trzech, a starszego do lat sześciu. Po sześciu latach starsi asystenci mogą być wyjątkowo mianowani na dalsze cztery lata lecz tylko wówczas, jeżeli zostali decentami przed upływem szóstego roku asystentury.

Art.65. Adjunktów, kustoszów, konstruktorów i presektorów na wniosek odpowiedniej Rady wydziałowej mianuje Senat na okres trzyletni, który może być powtarzany. Najwcześniej po sześciu latach może nastąpić ostateczna nominacja.

Art.66. Adjunkci, kustosze, konstruktorzy i presektorzy w prawach emerytalnych są zrównani z urzędnikami państwowymi.

Art.67. Bliższe oznaczenie obowiązków tych pomocniczych sił naukowych należy do regulaminu odnośnych zakładów. Depuszczenie adjunkta, kustosa, konstruktora, presektora i starszego asystenta do wykładów w zastępstwie profesora lub do kierowania ćwiczeniami może nastąpić tylko na podstawie uchwały Rady wydziału i na czas ściśle określony.

Art.68. Adjunktami, kustoszami, konstruktorami, presektorami i starszymi asystentami mogą być wyłącznie osoby, które posiadają dyplom szkoły akademickiej. Bez takiego dyplomu pomocnicze siły naukowe mogą być tylko młodszymi asystentami, zastępcami asystentów i stypendystami.

V. ZAKŁADY SZKÓŁ AKADEMICKICH.

Art.69. Szkoły akademickie posiadają zakłady /instytuty/, potrzebne do celów nauczania ; mogą też być przy nich tworzone zakłady, poświęcone wyłącznie badaniom naukowym .

Art.70. Na czele każdego zakładu wydziałowego stoi profesor, któremu Rada wydziału powierzyła kierownictwo. Jeśli zachodzi potrzeba ustanowienia prowizorycznego zastępstwa, Rada wydziału powołuje zastępcę kierownika.

Art.71. Każdy zakład wydziałowy powinien prowadzić inwentarz, który

podlega kontroli zwierzchniej Ministerstwa W. R. i O. P.

Art.72. Z końcem roku budżetowego kierownik zakładu wydziałowego powinien złożyć Radzie wydziału i Senatowi sprawozdanie z użycia dotacji wraz z wykazem nabytków i strat w inwentarzu. Sprawozdania te mogą być podstawą do przeprowadzenia z ramienia Senatu postępowania kontrolującego za pośrednictwem osobnych referentów lub komisji.

Gdyby Senat miał wątpliwości w przyjęciu sprawozdania kierownika zakładu wydziałowego, ma zażądać wyjaśnień od Rady wydziału i przedstawienia wniosku celem usunięcia dostrzeżonych nieprawidłowości. W razie potrzeby może Senat każdego czasu zawiesić kierownika w wykonywaniu czynności kierowania zakładem, a sprawę oddać do rozstrzygnięcia Ministrowi W. R. i O. P.

Art.73. Archiwum szkoły przechowuje wszystkie dokumenty i pamiątki oraz akta, które nie są już potrzebne w bieżącym urzędowaniu biur szkoły.

Senat ma prawo mianować archiwariusza z odpowiednim uposażeniem.

Art.74. Biblioteki uniwersyteckie są bibliotekami naukowymi, mającymi służyć zarówno celom nauczania, jak gromadzeniu pomników wiedzy i piśmiennictwa ; w miarę możliwości powinny być ich zbiory uprzystępnione publiczności. Są one zakładami ogólnouniwersyteckimi.

Art.75. Na czele biblioteki uniwersyteckiej stoi dyrektor biblioteki, mianowany na wniosek Senatu przez zwierzchnią władzę państwową.

Dyrektor biblioteki uniwersyteckiej powinien mieć stopień doktorski.

Art.76. Urzędnicy biblioteki z kwalifikacjami bibliotekarskimi mianowani są przez Ministra W. R. i O. P. Warunkiem mianowania urzędnika w bibliotece uniwersyteckiej jest wykazanie się poza wymaganiami ogólnymi dla urzędników państwowych, świadectwem ze złożonego z postępem dobrym egzaminu państwowego ze studjów bibliotekarskich. Od urzędników rachunkowych i kancelaryjnych biblioteki świadectwo takie nie jest wymagane. Mianuje ich Senat.

Urzędnicy biblioteki i służba otrzymują urlopy do 8 dni od dyrektora biblioteki.

Art.77. Dyrektorowi biblioteki, w zakresie jego czynności kierownika

zakładu uniwersyteckiego, podlegają urzędnicy i służba ; do jego zarządzeń powinni się również stosować w sprawach korzystania z biblioteki profesorowie, studenci i publiczność.

Art.78. Biblioteka posiada regulamin porządkowy, określający warunki i sposób korzystania z jej zbiorów. Regulamin ten opracowany przez dyrektora biblioteki, a przyjęty przez Senat, podlega zatwierdzeniu przez Ministerstwo W. R. i O. P.

Art.79. Dyrektor biblioteki ma prawo osobistego referowania w Senacie wszystkich spraw, dotyczących biblioteki.

Art.80. Do wydawania opinii w sprawach bibliotecznych, z wyjątkiem spraw osobowych, a przede wszystkim do przedstawiania wniosków co do zakupu dzieł i czasopism, odpowiadających potrzebom grona nauczycielskiego, studentów i publiczności, Senat wyznacza komisję biblioteczną, obradującą pod przewodnictwem dyrektora biblioteki, a złożoną z przedstawicieli wydziałów i delegata, mianowanego przez Ministra W. R. i O. P. z grona członków jednej z miejscowych instytucyj naukowych.

Art.81. Biblioteki wszystkich szkół akademickich z wyłączeniem bibliotek uniwersyteckich nie są bibliotekami publicznymi, ale mogą być udostępniane dla osób kształcących się i pracujących naukowo. Na czele ich stoją bibliotekarze naczelni, mianowani przez Ministra W. R. i O. P. na wniosek Senatu.

VI. URZĘDNICY I SŁUŻBA SZKÓŁ AKADEMICKICH

Art.82. Wszyscy pracownicy szkoły akademickiej podlegają władzy rektora.

Art.83. Sekretarza, naczelnego bibliotekarza, kvestora, buchaltera i urzędników biblioteki z zawodowymi kwalifikacjami mianuje na wniosek Senatu Minister W. R. i O. P., wszystkich innych urzędników i służbę stałą szkoły mianuje Senat.

Art.84. Urzędnicy etatowi szkoły akademickiej oraz służba etatowa korzystają z praw pracowników państwowych.

VII. STUDJA I STUDENCI

Art.85. Rok szkolny dzieli się w uniwersytetach na trzy trymestry /kwartały/ po 10 tygodni wykładowych każdy, w innych szkołach akademickich na dwa semestry /półrocza/ po 15 tygodni wykładowych każdy, lub

na trzy trymestry po 10 tygodni wykładowych każdy. W roku szkolnym powinno być najmniej 180 dni wykładowych, nie licząc okresu, przeznaczonego na egzaminy.

Art.86. Nauczanie w szkołach akademickich obejmuje wykłady i ćwiczenia odbywane pod kierunkiem profesorów lub docentów.

Art.87. Aby uzyskać prawo studjowania, trzeba się zapisać w szkole bądź w charakterze studenta /studentki/, bądź wolnego słuchacza /wolnej słuchaczki/. Warunkiem przyjęcia w poczet studentów jest wykazanie się świadectwem dojrzałości, uzyskanem w jednej z państwowych szkół średnich ogólnokształcących.

Uczniowie szkół prywatnych oraz szkół obcych mogą być przyjęci do szkół akademickich w charakterze studentów tylko wtedy, jeżeli świadectwa szkół średnich, które ukończyli, uznane zostały przez Ministerstwo W. R. i O. P. za równoważne ze świadectwami szkół państwowych.

Art.88. Rada wydziału ma prawo ograniczania liczby przyjmowanych studentów za zgodą Ministerstwa W. R. i O. P.

Art.89. Studenci zwyczajni jednej z państwowych szkół akademickich mogą się przenosić do innych po uzyskaniu świadectwa wystąpienia.

Art.90. O przyjęciu wolnych słuchaczy rozstrzyga Rada wydziałowa. Wolni słuchacze mogą być dopuszczani na równi ze studentami nie tylko do wykładów, lecz i do ćwiczeń. Nie mają oni prawa składania egzaminów, lecz studja ich, odbyte w charakterze wolnych słuchaczy, mogą im być w wypadkach, godnych uwzględnienia, zaliczone, o ile zostaną studentami.

Art.91. Zarówno studenci zwyczajni, jak wolni słuchacze zapisują się, według wyboru, na jeden z wydziałów. Studenci i słuchacze jednego wydziału mogą się zapisywać na wykłady innego wydziału.

Art.92. Aby być dopuszczonym do udziału w ćwiczeniach, student musi uzyskać pozwolenie kierującego profesora. Warunki dopuszczenia i korzystania z ćwiczeń oznaczają osobne przepisy, zatwierdzone przez Radę wydziałową.

Art.93. Każdy zapisujący się do szkoły akademickiej w charakterze stu

denta podlega aktowi imatrykulacji. Ma on złożyć rektorowi przez podanie ręki lub na piśmie uroczyste ślubowanie przestrzegania przepisów szkoły i godności akademickiej. Wolnym słuchaczom nie przysługuje prawo imatrykulacji, ale powinni oni także złożyć piśmienne przyrzeczenie przestrzegania przepisów i zarządzeń akademickich.

Art. 94. Każdy student i wolny słuchacz po przyjęciu go do szkoły akademickiej opłaca wpisowe. Studenci i wolni słuchacze wnoszą nadto na początku roku szkolnego opłatę, której wysokość niezależna jest od liczby godzin wykładów, na które się zapisali. Sumy stąd uzyskane są przeznaczone na osobiste dodatki dla profesorów, na domy profesorskie, domy studenckie, oraz współdzielnie profesorskie i studenckie. Sumy te rozdziela Ministerstwo W. R. i O. P. Za ćwiczenia w pracowniach i seminarjach studenci i wolni słuchacze uiszczają osobne opłaty, które są przeznaczone w całości na potrzeby pracowni i seminarjów; również za egzaminy uiszczają studenci osobną opłatę. Niezależnie a pilnej młodzieży, po złożeniu piśmiennego zobowiązania zwrotu, może być odroczone opłata za wykłady, ćwiczenia, seminarja i egzaminy, w całości lub częściowo, do czasu, w którym osiągną stanowiska, umożliwiające spłacenie zaciągniętego długu. Wpisowe muszą wnosić wszyscy. Wysokość wszystkich opłat, uiszczanych przez studentów, ustanawia Ministerstwo W. R. i O. P.

Art. 95. Student ma prawo zdawania egzaminów oraz ubiegania się o stopnie akademickie.

Art. 96. Student, zapisany do szkoły akademickiej, otrzymuje odpowiednie zaświadczenie /legitymację/. Student, opuszczający szkołę, otrzymuje świadectwo wystąpienia, w którym są wymienione wykłady, jakich słuchał, oraz ćwiczenia, na jakie uczęszczał, egzaminy, jakie w ciągu swych studjów odbył, nagrody, jakie pozyskał, wreszcie kary dyscyplinarne, o ile im podlegał.

Art. 97. Stopnie akademickie dzielą się na zawodowe i naukowe. Do zawodowych należą: stopień licencjata na wydziale teologicznym, stopień lekarza na lekarskim, stopień magistra na pozostałych wydziałach uniwersyteckich, a w innych szkołach akademickich stopnie magistra architekta i inżyniera. Stopniem naukowym jest we wszystkich szkołach akademickich doktorat, który można otrzymać po uzyskaniu stopnia za-

wodowego, złożeniu egzaminów doktorskich i przedstawieniu pracy naukowej, wydrukowanej w języku polskim, łacińskim lub języku wykładowym przedmiotu, z którego napisana jest praca doktorska.

Art.98. Nieprawnie używający stopni akademickich są karani ustawowo.

Art.99. Osoba posiadająca tytuł naukowy doktora, w razie zasądzenia jej przez sąd za przestępstwo kryminalne, uwłaczające czoł, zostaje przez Senat akademicki szkoły, która stopień nadała, stopnia tego pozbawiona.

Art.100. Naruszenie przepisów lub godności akademickiej pociąga za sobą odpowiedzialność dyscyplinarną studentów i wolnych słuchaczy.

Władzę dyscyplinarną sprawuje rektor i Senat akademicki, który może polecić częściowe lub zupełne jej wykonywanie specjalnym sądom akademickim do spraw studentów.

Do kar dyscyplinarnych należy napomnienie, nagana, niezaliczenie bieżącego kwartału /trymestru/ lub półrocza w poczet czasu studjów, niedopuszczenie do doktoratu, usunięcie ze szkoły, pozbawienie prawa studjów w państwowych szkołach akademickich.

Art.101. Studenci wszystkich szkół akademickich mają prawo zakładania stowarzyszeń akademickich i korporacji. Nazwa stowarzyszeń akademickich przysługuje tylko takim stowarzyszeniom, które zastosują się do przepisów, w ustawie niniejszej zawartych.

Art.102. Stowarzyszeniom akademickim nie wolno mieć celów politycznych; należąc do nich mogą w charakterze członków zwyczajnych tylko młodzież akademicka i członkowie gron nauczycielskich, a do korporacji także byli członkowie czynni stowarzyszeń akademickich.

Art.103. Powstanie stowarzyszeń i korporacji akademickich jest zależne od zatwierdzenia ich statutu przez Senat akademicki. Każdą zmianę statutu należy również przedłożyć Senatowi do zatwierdzenia.

Art.104. Z początkiem roku akademickiego powinno każde stowarzyszenie i korporacja podać do wiadomości rektora listę członków jego zarządu, a także w ciągu roku donosić bezzwłocznie o zmianach, dokonanych w tym zarządzie.

Art.105. Opiekę nad stowarzyszeniami i korporacjami akademickimi wykonywa Senat za pośrednictwem swego delegata. Stowarzyszenia akademickie nie podlegają ogólnym przepisom policyjnym, dotyczącym stowarzyszeń i zebrań.

Art.106. W murach szkół akademickich mogą się odbywać zgromadzenia młodzieży /wiece/ bez udziału osób z poza szkoły i tylko za każdorazowym zezwoleniem rektora. Prawo nadzoru nad takimi wiecami przysługuje wyłącznie władzom akademickim. Na każdym wiecu może rektor być obecnym osobiście lub delegować swojego zastępcę.

Art.107. Na wiecu jest dozwolone omawianie tylko spraw, ściśle z życiem akademickim związanych, zgodnie z treścią przewidzianych obrad.

VIII. ZJAZDY DELEGATÓW SZKÓŁ AKADEMICKICH

Art.108. Do rozpatrywania i opinjowania w sprawach, wspólnych wszystkim szkołom akademickim, albo pewnym ich kategorjom, albo wydziałom lub katedrom, mogą być zwoływane zjazdy delegatów tych szkół.

B. P R Y W A T N E S Z K O Ł Y A K A D E M I C K I E

Art.109. Poza państwowymi mogą być zakładane szkoły akademickie prywatne.

Art.110. Statuty prywatnych szkół akademickich podlegają zatwierdzeniu Ministra W. R. i O. P.

Art.111. Prywatne szkoły akademickie mogą otrzymywać na mocy rozporządzenia Ministra W. R. i O. P. prawa państwowych szkół akademickich, o ile : 1/ są należycie wyposażone ; 2/ przyjmują w poczet studentów kandydatów, którzy ukończyli szkołę średnią ogólnokształcącą, państwową lub prywatną, mającą prawa szkoły państwowej ; 3/ jeżeli profesorowie powoływani są za zgodą Ministra W. R. i O. P.; 4/ jeżeli plan studjów nie różni się zasadniczo od planu studjów w państwowych szkołach akademickich i jeżeli liczba wykładowych jest dostateczna. Prywatne szkoły akademickie mogą otrzymać prawo habilitacji po zupełnem zorganizowaniu wydziałów szkoły, najwcześniej w 5 lat po ich założeniu.

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE

Art.112. Ustawa niniejsza określa zasady ustroju w sposób jednolity dla następujących państwowych szkół akademickich :

- 1/ Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie,
- 2/ Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie,
- 3/ Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie,
- 4/ Uniwersytetu Warszawskiego,
- 5/ Uniwersytetu Piastowskiego w Poznaniu,
- 6/ Szkoły Politechnicznej Lwowskiej,
- 7/ Politechniki Warszawskiej,
- 8/ Akademii Weterynarii we Lwowie,
- 9/ Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie i
- 10/ Akademii Górniczej w Krakowie.

Rozciągnięcie tej ustawy na inne państwowe szkoły akademickie następuje rozporządzeniem Ministra W. R. i O. P.

Art.113. Studenci, którzy rozpoczęli studia przed 15 września 1920 r. mogą składać wszelkie egzaminy według dawniejszych przepisów, lecz tylko do 15-go września 1926 roku ; w szczególności nie obowiązują ich do tego czasu nowe przepisy w sprawie doktoratu /: art.97.:/.

Art.114. Przedstawianie przez kandydatów, ubiegających się o posady urzędników w bibliotekach szkół akademickich, świadectw ze złożonego z postępem dobrym egzaminu państwowego ze studjów bibliotekarskich, będzie obowiązywało dopiero w rok po utworzeniu państwowych kursów bibliotekarskich. /: por.art.76. :/.

Art.115. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 15 września 1920 r. i z tą datą tracą moc dotychczasowe przepisy prawne, regulujące sprawy określone tą ustawą. Inne przepisy prawne, dotyczące szkół akademickich, których przedmiot nie jest tą ustawą określony, zatrzymują swoją moc obowiązującą aż do zastąpienia ich przez przepisy nowe wydane przez Ministra W. R. i O. P., lub władze samorządne akademickie w zakresie ich kompetencji.

Wstęp.

Należy się domagać osobnego statutu ramowego dla Uniwersytetów.

§ 4. Zakładanie szkół ~~§§§§~~ akademickich winno być wyłączni zażenie od ciała ustawodawczego- nawet na rok jeden rząd nie powinien mieć prawa pozwolenia na ich otwarcie.

§ 5. Urzędników wymienić po studentach, studentki po studentach.

§ 11-15. Delegacja szkół najwyższych. Przewodniczy minister lub mianowany przezeń przewodniczący. Czy nie powinien być wybierany przez delegację?

§ 16-17 Czy ma pozostać ogólne zebranie profesorówi jaka ma być jego kompetencja?

§ 18 2. Senat układa budżet szkoły.

§ 18 4. "Nadawanie zastrzeżonych jego rozdzwictwu stypendyów..." ma być.

9.0 jaką chodzi kontrolę? administracyjną czy także naukową?

12. Stosunek tych zarządzeń Senatu do władzy politycznej wymaga bliższego określenia. Wszak i zatwierdza Senat statuty bez ingerencji władzy politycznej? Zob. także § 83 który wyraźnie usuwa ingerencje władz politycznych.

13. A kto uchwaala statut Szkoły? Senat czy Ogólne zebranie profsorów? Komu mianowicie Senat przedkłada swe propozycje?

-- Do § o kompetencji Senatu należy dodać: rozporządzanie lokalnościami Uniwersytetu.

-- Do § o kompetencji należy dodać: dostrzysgać w sprawach, w których dopuszczalne jest odwołanie się do Senatu,

-- Do § o kompetencji Senatu należy na końcu dodać: W ogóle załatwia wszystkie sprawy, tyczące się szkoły jako całości, o ile ~~§§§~~ nie jest zastrzeżone innym czynnikom.

§ 26. Delegatu docentów prywatnych mają głos stanowczy na posiedzeniach Rad wydziałowych.

§ 28 Dziekanem może być także profesor nadzwyczajny.

§ 32 Skład grom nauczycielskich budzi pewne wątpliwości.

§ 33 Zamiast "naczelną władza państwową" lepiej "Głowa Państwa", albo "Naczelnik Państwa," tem bardziej że przy profesorach honorowych w wyrażnie mowa o Naczelniku Państwa /: § 34 :/

§ 33 Profesorami mogą też być kobiety. Czy to zostawić?

§ 36 granica lat wykonywania
§ 49 i 62 Co mają czynić pomocnicy rachunkowi przy Zakładach, skoro rachunkowopę zakładów prowadzi biuro rachunkowe Rektoratu?

§ 62-64 Należałoby nieco jaśniej odgarniczyć poszczególne kategorie funkcjonariuszy uniwersyteckich.

§ 69 Czy semestry nadzwyczajne mają być ex post wliczalne w zwyczajne?

§ 73 Zamiast dotychczasowego czesnego opłata niezależna od ilości godzin

— § 76 (6) Stopnie naukowe. Niższe i wyższe.

→ § 3. Umredia ustroja o vrstah poravnanih (stopnje varstvenih)
→ § 4. Po razpisnem opremljenju Delavski es do zakladanja novega zbir.
§ 11. Delj. umni zbirki ni mogoče, jidi razpis. Trep 1/3 zbir Delavski.
dodat: nekateri od umni dregel. in profesorov.

ed fund co. clawianie wiochów samowolny - które potens.

§ 16. Wraz z prawem i wyjątkami, które mają być ujęte w rozporządzeniu -
 § 18. P. 1. - ile się wykaże, że prawo jest zgodne z prawem. [do § 18 50/100]

1. veg. in circ

6. rozedy vztahování - honor. důst. důst. vztahování vztahování

Vol. 15. 2nd ed. Nov. 1891. 1000 v. 1000.

July 15. 2 obs. down. Chopin north.
July 16. Upperville. near the upper end of the lake - a large
stone in the Red earth stream.

§ 19. — Tutka wtedy możliwe troczenie lakieru now. gdy niektóre
zobacznie jednowymiarne

Spornostanie a por. Senata shod. vajabni vdricheni
do vrad. vyuklini Refon vydrichovani -

gri. Reklamation keine weitere Kosten

§ 22. But vs. Understone ^{Wynne} ^{Amat} shed.

§ 25. Biura ich v projektii Lavodim

§ 26. ~~Miscellaneous~~ - 27. Miscellaneous about Lophoceros

§ 27. art. 1. n. 3. Taine abnorme

dr. - jednorazowa wkrośta

§ 29. Cont. production various. Red. Production

§ 30. ad 2. poveri Korn 2- Tag unter ein wenig Sauerkraut
Behalten.

§ 31. + -- ich zu bin unversucht

§ 32. En mai: bei propension totale 2

§ 33. die 2. Normine von unten, hier wie oberw.

§ 33. Inferiora rambonovskii detrasa peris u per rambonovskii
vostok by mienia! - ...

§ 38. 5. stop obciążenia referatów : wyrażeni o ujęciu
materiału - 22 okoliczności

§ 42. - 2 species 2 orders longish.

- § 43 art 3. Kiblet z obščine Lemat - ki ni steno in ustavina.
- § 46. Vsebinske pogoje svet stanoval na hiši v svoji lasti odnosa.
- Adyunktor ete unije po pevnosti. (3-6) let drži kibel
- Vzroci
- § 57 Svet. Rile univ. unije bi ty lko y brich o stopni varstvom.
- § 60 Reprezentor bibliotekarja univ. svet na vsaki Red upravljanja.
- § 62
- § 65 — učitelj ali zadržani Selegarji podriat roko y Kolnejs
- § 67 Možnost zapovedenja. Nomenis clauca:
- § 73 — Varnost univ. : odvojene. | Vyrobna vyvrtene optet
na vsaki Selegar
- § 77-18 Redne prepisy do dyscyplinarne vycri d'ici.
- Poznamo kl. Univ. unije bi ty lko y brich o stopni varstvom.

Specyalne statuty uchwała senat

w porozumieniu z Radami Wydziałów po zasięgnięciu opinii delegacji un.

1) Osobna ustawa uniwersytecka. od uchwały ciała ustawodawczego.

2) Zakładanie uniwersytetów winno być w całej pełni i wyłącznie zależne

3) Osobna delegacja uniwersytecka, do której wysyłaj delegatów tylko uniwersytety państwowe.

4) Delegację minister ma obowiązek zwołać, skoro zażąda tego jedna trzecia jej członków.

5) Ustęp o wolności nauczania musi być wstawiony wedł. proj. lwowskiego.

6) Instytucję ogólnych zebrań profesorskich należy znieść- wybór rektora

dokonywa się z pośród profesorów zwyczajnych, którzy byli już dziekanami, przez elektorów, do którego każdy Wydział wybiera delegatów w stosunku do ilości swych członków, mianowicie za każdym pięciu członków jednego delegata.

7) Dziekanem może być tylko profesor zwyczajny.

8) Zastępcę prorektora wyznacza Senat akademicki, zastępcę prodekana Rada Wydziału.

9) Do Grona nauczycielskiego należą tylko profesorsowie, honorowi, zwyczajni, nadzwyczajni i docenci- zresztą nikt.

10) Sposób mianowania profesorów.

11) Habilitacja: o osobistych kwalifikacjach decyduje Rada wydz. w tajnym głosowaniu większością 3/4 głosów. Habilitację zatwierdza Senat akademicki i zaawizować o nim Ministerstwo.

12) Skreślić ustęp o przedłużaniu profesury po 30 latach służby.

13) Profesorowie składają przysięgę ręce rektora- ustalić jej brzmienie.

14) Skreślić ustęp, według którego profesorami mogą być też kobiety.

15) Do obowiązków profesorskich wstawić: przyjmowanie udziału w komisjach, podejmowanie się referatów ~~według~~ i przyjmowanie godności akademickich, o ile wybierające ciało nie uzna za usprawiedliwione powody uchylenia się od tego obowiązku.

16) Kwalifikacja dyrektora Biblioteki i urzędników bibliot.

17) Stosunek biblioteki do uniw. jak w projekcie lwowskim.

18) W kompetencji Senatu akademickiego określić bliżej jego kompetencje orz. komp. kontrolni nad zakładami uniwersyteckimi. budżetową, a w kompetencji Rad Wydziałowych możliwość ustalenia numerus clausus dla całego wydziału lub pewnych grup przedmiotów.

19) Przewidzieć w ustawie ramowej wydanie osobnych przepisów o poroborach o przeniesieniu w stan spoczynku, oraz o postępowaniu dyscyplinarnym.

20) Ustrój rz. bur. uniwersyteckich jak w projekcie lwowskim Sekretarz etc.

21) Kwestya ustalenia roku akademickiego i jego podziału.

Najwyższe zakłady naukowe , poświęcone
pielęgowaniu i rozszerzaniu wiedzy ludzkiej,
w najszerszym jej zakresie , noszą w państwie
polskiem nazwę Uniwersytetów.

Mają one służyć Nauce i Ojczyźnie.

W tym celu mają szukać i dochodzić Prawdy we
wszystkich gałęziach wiedzy ludzkiej, a zara-
zem mają przewodniczyć na drodze poznawania
tej Prawdy przez młodzież akademicką. Przez
nią zaś mają rozpowszechniać ją wśród całego
Narodu polskiego, w imię zasad przyświecają-
cych moralnemu i umysłowemu doskonaleniu się
rodzaju ludzkiego.

W ten sposób będą one spełniały jak-
najwierniej to zadanie, jakie już przed wieka-
mi wskazał najstarszemu z nich wielki jego
założyciel , król Kazimierz , życząc mu , aby
był nauk perłą, aby kształcił mężów błaszcza-
cych dojrzałą radą, cnotą zdobnych i w naukach
biegłych - a zarazem , aby stał się krynica
umiejętnej wiedzy , z której pełni mogliby
czerpać wszyscy.

PRZEPISY OGÓLNE.

§.1.

Odpowiednio do powyżej wskazanych
celów mają być w Uniwersytetach uprawiane
i wykładane w miarę możliwości wszystkie działy
nauk i wszystkie ich odgałęzienia, które do-
piero razem wzięte tworzą jedną całość. We
wszystkich tych działach mają uniwersytety
przysposabiać uczniów swoich do samodzielnej,
badawczej pracy , a przysposobienie to mają

prawo stwierdzać przez udzielanie stopni naukowych .

Ponadto o ile są przez państwo założone lub autoryzowane, mają uniwersytety przygotowywać uczniów do wykonywania zawodów , obierających się na znajomości nauk na uniwersytecie pielęgowanych.

§.2.

Założenie uniwersytetu przez państwo może nastąpić tylko na podstawie ustawy , taksamo autoryzacja uniwersytetu prywatnego . Uchwała sejmowa, mocą której ustawa taka przychodzi do skutku , może być powzięta tylko po zasięgnięciu opinii innych uniwersytetów w Polsce istniejących.

Uniwersytetom, które nie są ani założone przez państwo ani autoryzowane nie służy prawo udzielania stopni naukowych, ani dyplomów uprawniających do wykonywania zawodów praktycznych, a ile dla nich studia uniwersyteckie są wymagane.

§.3.

Językiem wykładowym uniwersytetów, o ile ustawa zakładająca uniwersytet lub autoryzująca go ^{tem} inaczey nie rozporządza , jest język polski . O ile niektóre przedmioty mogą być wyjątkowo wykładane w innym języku decyduje senat akademicki.

§.4.

Zasady ustroju uniwersyteckiego określa w sposób jednolity dla wszystkich uniwersytetów niniejsza ustawa. W granicach jej zostaje przyznana każdemu z nich autonomia,

a przede wszystkim możność wydania własnego statutu, zawierającego szczegółowe przepisy, rozwijające podane tu zasady. Przepisy te nie mogą się jednak sprzeciwiać ~~ku~~ zawartym tu postanowieniom.

Również przysługują uniwersytetom pełny samorząd, o ile nie został ograniczony niniejszą ustawą.

§.5.

Na podstawie niniejszej ustawy zostaje uznany charakter osoby prawniczej Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, który to Uniwersytet charakter ten od swojego założenia posiadał. Innym zaś uniwersytetom, w państwie polskim istniejącym, zostaje ten charakter przez niniejszą ustawę przyznany.

Jako osoby prawnicze uniwersytety mogą być podmiotami praw i zobowiązań na równi z osobami fizycznymi, a w szczególności mogą przyjmować zapisy i darowizny i mogą samodzielnie zarządzać swym majątkiem; pod względem majątkowym przeto korzystają uniwersytety ze stanowiska prawnego korporacji.

§.6.

Wolność nauki i nauczania poręczają Uniwersytetom zasadnicze ustawy Państwa, mocą których każdy profesor i docent Uniwersytetu ma prawo przedstawiać i omawiać z katedry według swego naukowego przekonania i sposobem naukowym wszelkie zagadnienia wchodzące w zakres reprezentowanych przez nich gałęzi wiedzy. Tak samo każdy profesor i docent ma zupełną swobodę w wyborze metod swych wykładów i ćwiczeń.

§.7.

Historyczny podział uniwersytetów na fakultety czyli Wydziały, zostaje utrzymany,

Prawidłowo ma się składać każdy uniwersytet z czterech Wydziałów: teologicznego, prawnospołecznego, lekarskiego i filozoficznego.

Liczba wydziałów może być jednak powiększona. Przypadek taki zajdzie jeśli m.p. okaże się potrzeba rozdzielenia jednego zbyt obszerną grupę nauk obejmującego fakultetu na dwa. Tożsamo, jeżeli okaże się porządkiem nadanie jednemu ze "studjów," istniejących w obrębie pewnego fakultetu, charakteru odrębnego wydziału.

WŁADZE OGÓLNO-UNIWERSYTECKIE.
-.-.-.-.-

§.8.

Władzami naczelnymi uniwersytetu są: 1/ Senat akademicki. 2/ Rektor, ^{któremu} przysługuje tytuł "Magnificencyi" i wice-rektor.

§.9.

^{z prorektora} Senat akademicki składa się z rektora, z ~~byłego~~ / t.j. poprzedzającego / rektora, z zastępcy rektora / wicerektora, / z dziekanów, z prodziekanów, oraz z członków obranych przez wydziały uniwersyteckie / delegatów wydziałów. / ¹⁴ ^{delegatów} ^{złote delegatów} Sposób ich wybierania i czas ich urzędowania określa bliżej statuty uniwersyteckie.

§.10.

Do zakresu działania Senatu akademickiego należy załatwienie wszystkich ważniejszych spraw mających charakter ogólnouniwersytecki.

Z pomiędzy takich spraw wymienia się przykładowo następujące :

1/ Uchwalenie statutu uniwersyteckiego po wysłuchaniu opinii wydziałów oraz regulaminu obrad senatu/ ob. §...../

2/ Zatwierdzenie regulaminów wydziałowych oraz regulaminów dla Biblioteki uniwersyteckiej / ob. §...../ względnie dla innych zakładów ogólnouniwersyteckich, po zasięgnięciu opinii Wydziałów /ob. §...../

3/ Uchwalanie budżetu uniwersyteckiego w zakresie przeznaczonych przez rząd na cele uniwersyteckie dotacji oraz własnych funduszy uniwersytetu /ob. §...../

4/ Uchwały w sprawach zarządu majątkiem uniwersyteckim i fundacji związanych z uniwersytetem.

5/ Rozdawnictwo stypendjów po zasięgnięciu opinii wydziałów,

6/ Uchwały w sprawie tworzenia nowych fakultetów, do których powzięcia potrzebne jest porozumienie ² najbliżej zainteresowanymi Wydziałami ; uchwały takie muszą być zatwierdzone przez " Delegację uniwersytecką "/ob. §..... /

7/ Nadawanie doktoratów honorowych na podstawie wniosków wydziałów/ob. §...../

8/ Mianowanie^u uwalnianie archiwariusza, ^uadjunktów, urzędników i ^{stary}służby uniwersyteckiej oraz personelu technicznego, wspólnego dla kilku zakładów uniwersyteckich /ob. §...../

9/ Propozycje co do obsadzania
urzędu dyrektora biblioteki i jego zastępcy,
oraz mianowanie innych urzędników biblio-
tecznych /ob.§...../

10/ Sprawy dyscyplinarne ciała nauczy-
cielskiego, personelu bibliotecznego, perso-
nalu technicznego zakładów uniwersyteckich,
urzędników uniwersyteckich i służby uniwersy-
teckiej/a to na podstawie przepisów osobnej
pragmatyki uniwersyteckiej/

11/ Zatwierdzanie wyroków, wydanych
w sprawach dyscyplinarnych uczniów przez
sąd uniwersytecki, oraz rozstrzyganie od-
wołań w takich sprawach /ob.§...../

12/ Orzekanie w sprawach honorowych,
gdyby zaszła potrzeba wdrożenia tego rodzaju
postępowania przeciwko jednemu z członków
grona nauczycielskiego, albo personelu
bibliotecznego, ze względu na interes
uniwersytetu.

13/ Mianowanie członków sądu uniwersy-
teckiego/ob. §...../

14/ Wykonanie kontroli nad prowadzeniem
zakładów uniwersyteckich/ob. §...../

15/ Zatwierdzanie porozumienia między
rektorem a wicerektorem co do spraw, jakie
ten ostatni w zastępstwie rektora ma załatwiać
/ob.§...../

16/ Zatwierdzanie uchwał kolegiów wydzia-
łowych co do nadawania venia legendi/ob.§...../

17/ Przyjmowanie do wiadomości ^{wyraz} sprawo-
zdań rocznych dziekanów z działalności wydzia-
łów.

18/ Wydawanie opinii w sprawach biblioteczných,
przedkładanych ministerstwu za pośrednictwem
senatu/ob.§...../.

19/ Zatwierdzanie statutów stowarzyszeń akademickich oraz regulaminów wiecowych./ ob.§...../

20/ Zawieranie umów co do wykładow z docentami, z nauczycielami i lektorami uniwersyteckimi, o ile funduszów na pokrycie remuneracji dla nich dostarcza uniwersytet./ob.§...../

§.11.

Dla spraw, mających charakter stały lub dłużej trwających, wybiera senat corocznie komisje; z zadaniem tych komisji jest przygotowywać wnioski dla uchwał senatu. Z końcem każdego roku przewodniczący komisji ma obowiązek zdać senatowi sprawę z jej działalności. Każda komisja układa dla siebie regulamin.

*Senat akademicki musi być do wyboru w całości
stałym reprezentantem i bronić go*

§.12.

Senat akademicki zwołuje rektor. Może to nastąpić albo wedle własnego jego uznania, albo w razie zażądania ze strony co najmniej ~~szóstu~~ ^{jednego trzeciego} jego członków, albo gdyby domagała się tego uchwała jednego z wydziałów.

§.13.

Do prawomocności uchwał senatu potrzeba obecności więcej aniżeli połowy jego członków.

Z każdego posiedzenia senatu sporządza się protokół, który przedkłada się do wiadomości Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Bliższe przepisy co do obrad senatu ~~ob~~ obejmie regulamin senatu.

§.14.

Wykonanie każdej uchwały senatu może rektor zawiesić, jednakże musi w takim razie zwołać po upływie tygodnia drugie posiedzenie senatu i sprawę przedłożyć na niem powtórnie do rozstrzygnięcia. Gdyby i w-tedy zapadła uchwała zgodna z poprzedzającą, musi uchwałę wykonać.

§.15.

Rektor jest wybierany ~~na przeciąg~~ ~~jednego roku z grona~~ zwyczajnych profesorów i to z ograniczeniem do takich, którzy już byli raz dziekanami. *Coś wyśledzenia rektora*

Wybór odbywa się w pierwszej połowie lipca; urządowanie swoje obejmuje rektor z początkiem roku szkolnego.

W razie, gdyby rektor w ciągu urządowania ustąpił, nowo obrany rektor urząduje tylko do końca ~~roku~~ *okresu urządowania* swego poprzednika.

§. 16.

W ciągu dwóch tygodni po wyborze rektora odbywa się wybór wicerektora, *Coś jest wyśledzenia* ~~również na~~ ~~przeciąg jednego roku~~. Wybrany może być tylko profesor zwyczajny. W razie wcześniejszego ustąpienia urząduje tylko do końca *okresu urządowania* ~~dwulecia~~ swego poprzednika.

§.17.

Wyborów rektora i wicerektora dokonywują w tajnem głosowaniu dziekani i prodziekani, mający funkcjonować w ^{każ}stępnym roku, wraz z tymi delegatami wydziałów do senatu, którzy mają w nim zasiadać w roku następnym. Przewodniczy przy tych wyborach rektor urzędujący, który w razie równości głosów rozstrzyga.

§.18.

Wicerektor zastępuje rektora w razie , gdyby zachodziła przeszkoda w urzędowaniu rektora . Gdyby zachodziła potrzeba zastąpienia wicerektora w urzędowaniu, powołuje do tego rektor jednego z dziekanów.

§.19.

Rektor a / zastępuje uniwersytet na zewnątrz; b/ zwołuje senat i kieruje obradami senatu , oraz wykonywa jego uchwały ; c/ załatwia we własnym zakresie działania te sprawy ogólnouniwersyteckie, które nie wymagają uchwał senatu .

Z działalności swojej zdaje rektor sprawę na posiedzeniu senatu .

§.20.

Przez ręce rektora przechodzi korespondencja wydziałów , zakładów uniwersyteckich i wszystkich organów podległych bezpośrednio Senatowi akademickiemu, z Ministerstwem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego i z innemi naczelnemi władzami Państwa . Rektor ma prawo zaopatrywać tę korespondencję swoją opinią.

§.21.

Rektor czuwa nad porządkiem na terytorjum uniwersyteckiem przy pomocy organów uniwersyteckich ; w razie grożącego niebezpieczeństwa Rektor może pozwolić na wkroczenie organom władz bezpieczeństwa; władze te mogą wkraczać same tylko w wypadkach wyjątkowo nagłych, zawiadamiając o tem natychmiast Rektora .

§. 22.

Załatwianie pewnych grup spraw /np. spraw związanych z zarządaniem majątku lub dotacji uniwersyteckich, spraw budowli uniwersyteckich itp./ może rektor w zastępstwie swoim powierzyć wicerektorowi.

Jakie sprawy tenże obejmie, zależy od jego porozumienia z rektorem, ^{umowa} ale umowa taką musi być zatwierdzona przez senat. (w)

Za wykonanie funkcji w powierzonym mu zakresie odpowiada przed senatem wice-rektor.

§. 23.

Za swe czynności pobierają rektor i wice-rektor remuneratione .

§. 24.

^{Pro} Były rektor, wice-rektor i dziekani stanowią radę rektorską, zwoływaną przez rektora wedle własnego uznania.

Opinie tej rady nie krępują rektora.

Uchwały senatu mogą być pewne sprawy odstąpione tej radzie do załatwienia w zastępstwie senatu.

§. 25.

Dla załatwiania spraw należących do jego zakresu posługuje się rektor, względnie wice-rektor biurami uniwersyteckimi, ^{Uchwała 15}

~~Biura uniwersyteckie składają się z czterech równorzędnych kancelarii.~~

a/ Sekretariat uniwersytetu,

b/ biuro rachunkowe, prowadzące rachunki uniwersytetu i jego zakładów, oraz administrujące funduszami,

c/ biuro prawne /syndykat/

d/ Biuro techniczne / sprawy budowlane ,
ekonomat, intendantura/.

Na czele każdego z tych biur stoi szef,
mianowany przez senat , ~~a podlegający rektoro-~~
~~rowi /względnie wicerektorowi /~~. Szefowi

podlegają urzędnicy biur , mianowani również
przez senat . *W każdym biurze musi być osoba odpowiedzialna do władzy*
uniwersyteckiej i do władzy państwowej
Wszyscy urzędnicy tych biur podlegają
władzy dyscyplinarnej senatu , a to według
przepisów pragmatyki uniwersyteckiej .

ORGANIZACJA WYDZIAŁÓW .

§ . 26.

Wydziały, na jakie każdy uniwersytet
się dzieli , tworzą ciała autonomiczne
i samorządne z ograniczeniami, wynikającymi
bądź to z niniejszej ustawy, bądź to ze sta-
tutu uniwersyteckiego.

*W skład każdego Wydziału
wchodzi osoba lub kilka osób
będących w stosunku do władzy
uniwersyteckiej i do władzy
państwowej*

§. 27.

Celem rozwijania wiedzy, albo celem
nauczania jej w pewnym specjalnym zakresie,
zwłaszcza gdy chodzi o wiedzę praktyczną,
może każdy z wydziałów uniwersyteckich
tworzyć podporządkowane władzom wydziału
" studia " .

Studia takie mogą mieć, na podstawie
osobnego regulaminu , uchwalonego dla nich
przez wydział, przyznaną sobie samodzielność
co do administracji i co do układania planu
nauk.

§. 28.

Do wydziału uniwersyteckiego należą
z pośród członków grona nauczycielskiego:
wykładający na tym wydziale profesorowie

zwyczajni , nadzwyczajni, honorowi, tytularni
oraz docenci.

Każdy ~~z~~ z nich może być tylko człon- ||
kiem jednego z wydziałów.

§. 29.

Władzami, do których należy wykonywa-
nie autonomji i samorządu Wydziałów są :

Kolegium profesorskie, oraz dziekan wydziału.

§. 30.

W skład kolegium profesorskiego
wchodzi : a/ profesorowie honorowi / z za-
strzeżeniem z §...../, b/ profesorowie zwy-
czajni i nadzwyczajni, c/ dwaj reprezentanci
docentów, wybierani na rok przez grono docentów.
Wybrani mogą być tylko docenci, którzy wy-
kładali co najmniej trzy półroczna .

§. 31.

Posiedzenia kolegium profesorskiego
zwołuje dziekan i on na nich przewodniczy.
Wszyscy członkowie kolegium/ z wyjątkiem pro-
fesorów honorowych/ mają obowiązek regularnego
uczeszczania na posiedzenia . Do ważności
^{Kolegium} uchwał potrzeba obecności przynajmniej poło-
wy jego członków, przyczem profesorów hono-
rowych się nie ^{liczy} uwzględnia.

~~Profesorowie nadzwyczajni, nie~~
~~będący członkami kolegium, oraz~~ profesorowie
tytularni mogą być zapraszani na posiedzenia
i brać udział w dyskusji, nie biorą jednak
udziału w głosowaniu.

Z każdego posiedzenia ma być spo-
rządzony protokół i przesłany rektoratowi
oraz ministerstwu oświecenia w uwierzytel-
nionym odpisie.

§. 32.

Do zakresu działania kolegium profesorskiego należy załatwianie wszystkich ważniejszych spraw wydziału, o ile ich kolegium nie powierzyło osobną uchwałą dziekanowi, albo też specjalnym komisjom do załatwienia.

§. 33.

Kolegium oznacza w razie potrzeby ilość uczniów, jaka ze względu na miejsce może być na dany wydział przyjęta. Ono także wydaje w sposób w § 82 oznaczony przepisy co do uznawania świadectw dojrzałości za dostateczne jako podstawa do wpisu na dany wydział.

§. 34.

Kolegium powinno czuwać nad tem, aby w każdym półroczu ułożono taki porządek wykładow, któryby zaspokajał należycie potrzeby nauki i nauczania. Powinno więc starać się o zupełność i wszechstronność wykładow oraz ćwiczeń odpowiadającą wymaganiom nauki oraz interesom młodzieży akademickiej.

O ile chodzi o studia przygotowujące młodzież do zawodów praktycznych, to jest rzeczą kolegium czuwać, aby program wykładow odpowiadał przepisom ustaw, jakie będą pod tym względem wydane.

Ustawy takie mają być wydane po zasięgnięciu opinii uniwersytetu a także i zmiany w nich mogą być dokonane tylko na tej samej podstawie. Gdyby siłami danego wydziału nie dało się zadosyćuczynić, potrzebom zupełności i wszechstronności wykładow wólno kolegium profesorskiemu, zwrócić się celem zapewnienia

odpowiednich wykładów, do sił naukowych z poza swego grona, np. z innego wydziału.

§. 35.

Do kolegium należy czuwanie nad tem, aby wykładowcy, wchodzący w skład wydziału, ogłaszali wykłady, odpowiadające nałożonym na nich obowiązkom i przyznanym im prawom, oraz prowadzili z uczniami odpowiednie prace laboratoryjne i seminaryjne. Ono też czuwa nad tem, aby wykłady zaczynały się i kończyły w terminach, odpowiadających przepisom.

§. 36.

Kolegium stawia wnioski o mianowanie profesorów wszystkich kategorii. Do niego należy załatwianie spraw habilitacyjnych. Ono także mianuje personal pomocniczy naukowy i techniczny, z wyjątkiem adjunktów, co do których przedstawia tylko wnioski senatowi, oraz z wyjątkiem, przewidzianym w § 89 /personal techniczny, wspólny dla kilku zakładów./.

§. 37.

Kolegium ma prawo wydawać opinie naukowe w granicach nauk swojego wydziału; a o ile zostanie do tego zawiązane przez ministerjum WR. i OP., ma do tego obowiązek.

§. 38-

Kolegium przysługuje prawo stawiania wniosków senatowi akademickiemu co do nadawania doktoratów honorowych osobom, szczególnie wobec nauki lub społeczeństwa zasłużonym.

Handwritten note:
 Nadawanie doktoratów honorowych osobom zasłużonym. Nadawanie doktoratów honorowych osobom zasłużonym. Nadawanie doktoratów honorowych osobom zasłużonym. Nadawanie doktoratów honorowych osobom zasłużonym. Nadawanie doktoratów honorowych osobom zasłużonym.

§. 39.

Kolegium układa corocznie preliminarz potrzeb finansowych wydziału celem przedłożenia go senatowi akademickiemu.

§. 40 .

Kolegium wydaje opinie w sprawach uniwersyteckich, o ile ich senat od wydziału zażąda. Ma ono także prawo zwracać się do senatu z wnioskami w sprawach ogólnie uniwersyteckich należących do kompetencji senatu.

§. 41.

Kolegium udziela swoim członkom urlopów, o ile nie przekraczają granic jednego miesiąca w ciągu półrocza, oraz wydaje opinie w sprawie udzielenia urlopów dłuższych przez ministerstwo.

§. 42.

Kolegium stawia propozycje co do nadawania stypendjów uczniom wydziału, oraz przyznaje nagrody za prace konkursowe, o ile statuty fundacji stypendyjnych i przepisy konkursowe wymagają propozycji ze strony wydziału.

§. 43.

Kolegium dopuszcza uczniów do egzaminów, zalicza im w razie potrzeby półrocza lub pewne przedmioty, oraz udziela zwolnień od istniejących przepisów co do sposobu studjowania na danym wydziale.

§. 44.

W ramach niniejszej ustawy oraz w zgodzie z statutem uniwersyteckim wydaje kolegium regulamin wydziału. Ono też zatwierdza regulaminy zakładów i studjów, jakie w obrębie wydziału istnieją.

§, 45.

Kolegium wybiera dziekana oraz delegatów wydziału do senatu. Wybory te mają się odbyć w ciągu czerwca.

§. 46.

Dziekanem może być wybrany tylko jeden z profesorów zwyczajnych. Od wyboru może się uchylić tylko ten, kto w ciągu ostatnich kilku lat - których ilość określi regulamin wydziału - spełniał urząd dziekana. Na jak długi okres czasu wybiera się dziekana, oznacza regulamin każdego wydziału.

§. 47.

Do obowiązków dziekanów należy zwoływanie kolegium i kierowanie jego obradami, przygotowywanie wniosków na posiedzenie i wykonanie powziętych uchwał. Przygotowanie wniosku może dziekan powierzyć jednemu z członków kolegium, a gdyby ten nie chciał się tego zadania podjąć, to ewentualny spór rozstrzyga kolegium.

§.48.

Do dziekana należy przyjmowanie uczniów na wydział i prowadzenie ewidencji tych uczniów ^{oraz ich studiów}. On także załatwia drobniejsze przekroczenia dyscyplinarne uczniów.

§. 49.

Dziekan przewodniczy w komisjach rygorozalnych /nadawanie stopnia doktorskiego/. Również i przy innych egzaminach uniwersyteckich o ile specjalne przepisy nie postanawiają inaczej.

Do niego należy też powoływanie egzaminatorów i referentów przy egzaminach i rygorozach, a to w sposób wskazany w odpowiednich przepisach .

§. 50.

Z końcem roku szkolnego przedkłada dziekan senatowi akademickiemu wyczerpujące sprawozdanie z działalności wydziału po poprzednim podaniu go kolegium profesorskiemu do wiadomości.

§. 51.

Przez ręce dziekana przechodzi *Correspondence* korespondencja zakładów wydziałowych z władzami naczelnymi Państwa ; Dziekan ma prawo zaopatrywać tę korespondencję swoją opinią.

§. 52.

Do pomocy w swoich czynnościach dodatkową ma dziekan *bureau* kancelaryę z urzędnikiem w charakterze sekretarza.

§. 53.

W razie niemożności spełniania przez dziekana funkcji, zastępuje go dziekan poprzedni / prodekan / ewentualnie dziekan jeszcze dawniejszy.

§. 54.

Za swe czynności pobiera dziekan remunercję.

GRONO NAUCZYCIELSKIE

§, 55.

Członkowie grona nauczycielskiego dzielą się na następujące kategorie :

1/ profesorowie zwyczajni, 2/ profesorowie nadzwyczajni, 3/ profesorowie honorowi, 4/ profesorowie tytularni , 5/ docenci / płatni i bezpłatni /, 6/ adjunkci, 7./konstruktorowie, asystenci, i demonstratorowie, 8/ nauczyciele i lektorowie.

§ . 56.

Profesorów zwyczajnych i nadzwyczajnych mianuje naczelna władza państwowa na wniosek kolegium odpowiedniego wydziału.

Wniosek ten ma zawierać nazwisko tylko jednego kandydata. Wniosek swój stawia kolegium na podstawie referatu komisji.

Komisja może zapytać o zdanie także znawców i z poza grona kolegium, o ile ko-

legium albo w pewnym konkretnym wypadku, albo też wogóle w regulaminie wydziału uzna to za potrzebne -

Va j et de Ten Colman's Land

§. 57.

Propozycja kolegium ma być przedłożoną z umotywowaniem ministerstwu WR. i OP., które przedstawia ją naczelnej władzy państwowej. Gdyby ministerstwo nie uważało propozycji kolegium za trafną, ma sprawa wrócić do kolegium, a kolegium ma obowiązek po upływie pół roku wystąpić z powtórnią propozycją.

W razie, gdyby i ta powtórna propozycja nie została przyjęta przez ministerstwo, sprawa jeszcze raz powraca do kolegium celem przedstawienia po raz trzeci wniosku po upływie terminu półrocznego. W ten sposób dzieje się aż do osiągnięcia obustronnego porozumienia, w żadnym zaś razie wbrew woli kolegium i bez jego wniosku nie może nominacja nastąpić.

§. 58.

Profesorami honorowymi mogą być mianowani wybitni uczeni, zwłaszcza z grona profesorów, którzy ustąpili z katedry. W tym ostatnim razie przysługuje profesorowi honorowemu prawo głosu w kolegium. Nominacja profesora honorowego należy do władzy naczelnej w Państwie na podstawie propozycji kolegium, przedłożonej przez ministerstwo.

§. 59.

Godność profesora tytularnego nadaje władza naczelna na podstawie propozycji kolegium, przedłożonej przez ministerstwo.

§. 60.

Obowiązki każdego profesora a mianowicie przedmiot jego wykładu i ilość godzin wykładowych, oraz ewentualny obowiązek kierowania zakładem, określa jego dekret nominacyjny, zgodnie z propozycją ^{Kolegium} przedstawioną w tym kierunku równocześnie z wnioskiem co do nominacji.

§. 61.

^{Osobna} ~~Osobna~~ ustawa o pragmatyce uniwersyteckiej, ^{dotycząca} ~~dotycząca~~ jaka będzie wydana, ureguluje bliżej warunki do

objęcia stanowiska ~~wymagane~~ przez osoby wchodzące w skład uniwersytetów ; nadto kwestję ich praw i obowiązków w charakterze funkcjonariuszy publicznych, kwestję ich poborów służbowych, lat służby, emerytury, zaopatrzenia rodzin, zagwarantowania nienaruszalnego stanowiska profesorów, wreszcie postępowania dyscyplinarnego przeciw osobom wchodzącym w skład uniwersytetu .

§ . 62.

Czas służby profesorów uniwersytetu określony będzie w ~~ustawie o~~ uniwersyteckiej pragmatyce służbowej jaka zostanie wydana. W każdym razie ustępują oni z końcem tego roku ^{Ona} szkolnego w którym ukończyli 70 lat życia i osiągają wówczas bez względu na lata służby pełną emeryturę--.

Podstawą do usunięcia profesora uniwersytetu z katedry może być tylko uchwała senatu , wydana po przeprowadzeniu dochodzenia dyscyplinarnego, albo postępowania honorowego.

§. 63.

Každy z profesorów, docentów, nauczycieli, czy lektorów ogłasza wykłady na tym wydziale , naktórym został mianowany, względnie na którym otrzymał veniam legendi, lub z którym wiąże go umowa.

Za zezwoleniem obu odnośnych kolegiów wydziałowych wolno mu ogłaszać wykłady także na innym wydziale.

Kolegium może powołać profesora z innego wydziału lub innego uniwersytetu na wykłady w pewnym półroczu.

§. 64.

Każdy z profesorów ma obowiązek wykładać w każdym półroczu w tym zakresie nauki, do którego go obowiązuje dekret nominacyjny i tę tę ilość godzin, do jakiej go ów dekret obowiązuje. Zarazem ma obowiązek egzaminowania w tym zakresie, ile razy zostanie do tego na podstawie istniejących przepisów przez władze uniwersyteckie zwierzany.

§. 65.

Urlopów od powyższych obowiązków, o ile chodzi o czas dłuższy, aniżeli jeden miesiąc na półrocze, udziela ministerstwo WR. i OP. na podstawie opinii kolegium.

§. 66.

Stanowisko docenta uzyskuje się na podstawie habilitacji. Warunkiem dopuszczenia do habilitacji są odpowiednie osobiste kwalifikacje kandydata, o których rozstrzyga kolegium danego wydziału przed rozpatrzeniem jego warunków naukowych.

§ 67.

Kandydat, pragnący uzyskać stanowisko docenta, musi wykazać się posiadaniem tytułu doktorskiego, uzyskanego na jednym z uniwersytetów polskich. Jako równorzędnym z tym tytułem może kolegium uznać bądźto tytuł doktorski, uzyskany na jednym z uniwersytetów zagranicznych bądźto jakiś inny tytuł naukowy. Od wykazania się tytułem doktorskim mogą być zwolnieni przez uchwałę kolegium wybitni badacze nauki.

Kryjanki

§. 68.

Habilitacja składa się z trzech aktów:
 1/ z oceny rozprawy naukowej, 2/ z dyskusji habilitacyjnej, 3/ z wykładu. Przed przeprowadzeniem tych trzech aktów wybiera kolegium z pośród swego grona conajmniej dwóch referentów, aby na podstawie ich oceny ^{ponaj}podjąć odpowiednie uchwały.

§. 69.

Rozprawa habilitacyjna ^{musi} być drukowana. Ma być ogłoszona w języku polskim, a prace w obcych językach mogą być dopuszczalne tylko wyjątkowo. Ma ona stanowić istotny postęp nauki i świadczyć o samodzielności naukowego myślenia. Przy jej ocenie mogą być ~~zawzięte~~ także i inne prace naukowe kandydata pod uwagę. Rozprawa doktorska nie może służyć jako rozprawa habilitacyjna.

§. 70.

Dyskusja habilitacyjna może objąć nie tylko sam temat pracy habilitacyjnej, ale cały ten dział nauki, w zakresie którego habilituje się kandydat.

§. 71.

Wykład odbywa się wobec członków wydziału na temat wybrany przez kandydata, ale zatwierdzony uchwałą kolegium. Ma on na celu stwierdzić umiejętność jasnego przedstawienia pewnego problemu naukowego na podstawie współczesnego stanu nauki.

§. 72.

Akty habilitacyjne mają się odbywać w powyżej wymienionej kolei. W razie niepomysłnej

uchwały kolegium co do pierwszego lub drugiego aktu , odpada możność odbywania dalszych. Od drugiego lub trzeciego aktu a nawet od obu, może kolegium kandydata wyjątkowo uwolnić.

23.

§. 73.

W razie pomyślnej uchwały co do wszystkich trzech aktów , zapada na wniosek referentów uchwała kolegium, nadająca kandydatowi veniam legendi. Uchwała ta orzeka zarazem, na jaki zakres nauki venia legendi się rozciąga. Ważność tej uchwały zależy od zatwierdzenia senatu.

§. 74.

Uzyskawszy veniam legendi, otrzymuje docent prywatny prawo wykładowania w oznaczonym zakresie. Żadnego obowiązku wykładowania przez samą habilitację wobec uniwersytetu nie zaciąga. Jeżeli jednakowoż tego prawa wykładowania w przeciągu pięciu ^{następujących} semestrów ~~nie~~ wykonywa, to jego venia legendi gaśnie, a on traci prawo do tytułu docenta, o ile nie uzyskał przedłużenia na podstawie uchwały kolegium.

§. 75.

Venia legendi może być rozszerzoną na inną dziedzinę w razie napisania przez docenta nowej pracy naukowej z tej innej dziedziny .

Venia legendi , nadana na jednym z uniwersytetów polskich może być uznana za ważną na innym uniwersytecie przez kolegium odpowiedniego wydziału za zatwierdzeniem przez senat.

§. 76.

Docenci, którzy wykazali wybitne nauczycielskie i naukowe zdolności, mogą mieć powierzony sobie przez kolegium wydziału obowiązek prowadzenia pewnych wykładów względnie ćwiczeń, zwłaszcza w tym wypadku, jeśli chodzi o specjalność, która nie jest reprezentowana przez osobnego zwyczajnego lub nadzwyczajnego profesora. Z powierzeniem takiego obowiązku winna być połączona stała remuneracja /docentura płatna/. Obowiązki docenta płatnego określi w każdym wypadku umowa, zawarta przez tę władzę, która dostarczy sposobów pokrycia remuneracji; a więc bądźto przez władzę państwową, bądźto przez władze uniwersyteckie /kolegium wydziału i senat/.

§. 77.

Konstruktorów i asystentów oraz demonstratorów mianuje kolegium na wniosek odpowiedniego profesora, a na czas najwyżej czterech półroczy.

Adjunktów przy zakładach mianuje senat na wniosek odpowiedniego kolegium, które postanawia o tem na podstawie propozycji odpowiedniego profesora. Stanowisko adjunkta jest stałe.

§. 78.

Bliższe oznaczenie obowiązków tych naukowych sił pomocniczych należy do regulaminów odnośnych zakładów. Dopuszczenie asystenta do wykładów w zastępstwie profesora, lub do kierownictwa ćwiczeniami, może nastąpić tylko na podstawie uchwały wydziału i na ściśle określony czas.

§. 79.

Lektorów i nauczycieli mianuje senat po zasięgnięciu opinii kolegów odnośnych wydziałów. Obowiązki ich określa kontrakt zawarty w podobny sposób, jak z docentami pżatnymi.

WYKŁADY I STUDJA UNIwersYTECKIE

§. 80.

Wykłady uniwersyteckie dzielą się na wykłady w znaczeniu ściślejszem, oraz na ćwiczenia praktyczne lub seminarja, odbywane pod kierunkiem profesorów lub docentów, w pracowniach i seminarjach.

§. 81-

Każdy z wykładających ma zgłosić te wykłady, jakie zamierza odbywać w ciągu najbliższego półrocza na wyznaczonem w tym celu posiedzeniu kolegium. Wykłady, przyjęte do wiadomości przez kolegium zostają ogłoszone w ogólnym spisie.

§. 82.

Aby uzyskać możność uczęszczania na wykłady, musi uczeń być zapisanym na uniwersytet bądźto w charakterze ucznia zwyczajnego, bądźto nadzwyczajnego. Celem zapisania się na ucznia zwyczajnego, trzeba wykazać się świadectwem dojrzałości, uzyskanem w jednej z polskich szkół średnich ogólnie kształcących.

§. 83.

Regulaminy wydziałów - po porozumieniu uniwersytetów między sobą za pomocą delegacji / ob. §. / - oraz z ministerstwem oznaczają w sposób jednakowy dla wszystkich uniwersytetów które typy tych szkół mogą wydawać

świadectwa dojrzałości, uprawniające do uczęszczania na dany wydział.

Uczniowie szkół prywatnych mogą być przyjęci na uniwersytet w charakterze uczniów zwyczajnych tylko wtedy, jeśli świadectwa tych szkół uznane zostały przez władzę rządową za równorzędne ze świadectwami szkół publicznych. Tożsamo odnosi do przyjmowania na podstawie świadectwa dojrzałości szkół średnich zagranicznych.

§. 84.

Uczniowie zwyczajni jednego z polskich uniwersytetów mogą się przenosić na inny po uzyskaniu świadectwa odejścia.

§. 85.

O przyjęciu na słuchacza nadzwyczajnego rozstrzyga dziekan danego wydziału, przyczem ma przed sobą uwagę zarówno stopień przygotowania naukowego, jak i fakt, czy dla uczniów nadzwyczajnych starczy miejsca.

§. 86.

Zarówno słuchacze zwyczajni, jak nadzwyczajni, wpisują się na jeden z wydziałów, a mianowicie na ten, którego zakres najbardziej się zgadza z ogólnym kierunkiem ich studiów.

Uczniowie jednego wydziału mogą, o ile starczy miejsca lub o ile przepisy regulaminowe temu się nie sprzeciwiają, wpisywać się na wykłady innych wydziałów.

§. 87.

Tylko uczniowie zwyczajni mogą być dopuszczani do egzaminów uniwersyteckich. O ile ^{do} dopuszczenia do egzaminu potrzeba wykazania się wysłuchaniem pewnych wykładów to tylko wykłady słuchane w charakterze ucznia zwyczajnego mają być uwzględnione.

§ 88.

Aby być dopuszczonymi do udziału w ćwiczeniach ~~praktycznych i teoretycz-~~nych, musi uczeń uzyskać ~~pozwolenie od~~ odpowiedniego profesora. Warunki dopuszczenia i korzystania z nich oznaczają osobno regulaminy. Na końcu półroczu ma się uczeń postarać o poświadczenie w indeksie, że w ćwiczeniach tych brał udział z dobrym skutkiem.

§. 89.

Każdy uczeń zwyczajny zapisujący się na uniwersytet podlega aktowi imatrykulacyi. Ma on złożyć przez podanie ręki lub na piśmie uroczyste ślubowanie przestrzegania przepisów uniwersyteckich i godności akademickiej. Uczniom nadzwyczajnym nie przysługuje prawo imatrykulacyi ale winni oni także złożyć piśmienną przyrzeczenie przestrzegania przepisów i zarządzeń uniwersyteckich.

§. 90

Bliższe przepisy, dotyczące sposobu i czasu wpisywania się na uniwersytet, będą zawierać statuty uniwersyteckie. Taksamo co do opuszczenia uniwersytetu.

§. 91.

Słuchacz zwyczajny jako obywatel akademicki jest współodpowiedzialnym za godność i dobro uniwersytetu; poddaje się karności akademickiej i obowiązuje się do posłuszeństwa wobec Władz akademickich i ich zarządzeń, do przestrzegania dobrych obyczajów i do sumiennego poświęcania się obranym studjom naukowym. Zarazem zyskuje w ramach dotyczących przepisów - prawo korzystania - po dokonanym wpisie - z odbywających się w uniwersytecie wykładów i ćwiczeń i wogóle z urządzeń uniwersytetu, prawo zdawania egzaminów oraz dostąpienia stopnia akademickiego. W razie potrzeby ma prawo do opieki ze strony Władz akademickich i do uczestniczenia w beneficjach dla młodzieży akademickiej przeznaczonych.

Słuchacz nadzwyczajny ma jedynie prawo korzystania w ramach przepisów po dokonanym wpisie - z wykładów i ćwiczeń odbywających się w uniwersytecie.

§. 92.

Uczeń wpisany na uniwersytet, ma otrzymać^{wp} odpowiednią legitymację. Uczeń opuszczający uniwersytet otrzymuje świadectwo odejścia, w którym będą wymienione wykłady, jakich słuchał, oraz ćwiczenia, na jakie uczęszczał, dalej egzamina, jakie w ciągu swych studiów ^{zdał} ukończył, nagrody, jakie pozyskał, wreszcie ewentualne kary dyscyplinarne, o ile na niego one nałożono.

§. 93.

NB.: Przepisy o podziale roku szkolnego na dwa semestry, względnie na trzy trimestry, wraz z przepisami o rozpoczęciu i zakończeniu

met.
roku szkolnego , będą w sposób jednakowy ustalone dla polskich uniwersytetów, po ich porozumieniu się między sobą.

To samo dotyczy przepisów o świętach i feryach uniwersyteckich.

ZAKŁADY NAUKOWE UNIWERSYTETU

§. 94.

Zakłady naukowe , związane z uniwersytetem są albo ogólnouniwersyteckie , jak Biblioteka uniwersytecka lub Archiwum uniwersyteckie albo są to zakłady wydziałów uniwersytetu.

§. 95-.

Każdy zakład uniwersytecki ma własną dotację. Składać się na nią będą bądź to fundusze, wyznaczone przez rząd, bądź to płynące z majątku, będącego własnością uniwersytetu. Dotacje te asygnuje zakładom rektor na podstawie uchwał senatu. Rachunki z dochodów i wydatków każdego zakładu prowadzi biuro rachunkowe rektorskie.

§. 96.

Opieka nad gmachami , należącymi do zakładów uniwersyteckich i konserwacja ich jest rzeczą biura technicznego rektorskiego, a koszty tego pokrywane będą z funduszy, wyznaczonych na utrzymanie gmachów W budżecie uniwersyteckim.

Załatwianie w sposób łączny dla wszystkich zakładów tych czynności administracyjnych i gospodarczych, które z pożytkiem dla zakładów mogą być w ten sposób dokonywane , będzie miało sobie powierzone biuro techniczne

rektorskie / ekonomat i intendantura /.

§. 97.

O ile do pewnego zakładu, lub szeregu zakładów uniwersyteckich należą nieruchomości, wymagające specjalnego zarządu, to ^{be dzie} jest rzeczą senatu uchwalić na wniosek odpowiedniego wydziału dokładny regulamin, w jaki sposób ten zarząd ma być wykonywany.

§. 98.

Na czele każdego zakładu wydziałowego stoi dyrektor. Jest nim ten profesor, któremu kierownictwo naukowe odnośnego zakładu powierzył na wniosek wydziału dekret nominacyjny. Jeśli zachodzi potrzeba ustanowienia prowizorycznego zastępstwa, powołanie zastępcy dyrektora należy do kolegium danego wydziału.

Za kierownictwo naukowe odpowiada dyrektor wobec kolegium wydziału, zaś za administrację swego zakładu wobec senatu.

§. 99.

Dyrektor każdego zakładu wydziałowego kieruje pracą naukową i zawiaduje zarówno zbiorami, jak środkami naukowymi i funduszami zakładu. On też czuwa nad biegiem prac naukowych i nad porządkiem w zakładzie. Władzy jego podlega zarówno personal naukowy zakładu, oraz służba, jak i młodzież, korzystająca z zakładu. W razie potrzeby może być zarząd naukowy pewnych zakładów np. seminarjów-urządzony kolegialnie.

§. 100.

Każdy zakład wydziałowy ma posiadać własny regulamin porządkowy, zatwierdzony przez kolegium odnośnego wydziału.

§. 101.

Z pomiędzy naukowego personelu, zajętego przy zakładach wydziałowych, mianuje adjunktów senatu, zaś konstruktorów, asystentów, demonstratorów mianuje kolegium na wniosek dyrektora. Tak samo personal techniczny. Gdyby jednak zaszcza potrzeba mianowania personelu technicznego, wspólnego dla zakładów różnych wydziałów to nominacja należy do senatu.

Służbę, ~~zarówno pomocniczą, jak stałą~~ mianuje senat również na wniosek dyrektora.

Płace i remuneracje, zarówno personelu naukowego, jak i służby, asygnuje rektor według norm ustawą przepisanych.

Nad personelem technicznym i służbą powyższych zakładów wykonywa władzę dyscyplinarną senat / według przepisów pragmatyki uniwersyteckiej /.

§. 102.

Korzystanie z zakładów wydziałowych i z ich środków naukowych dozwolone jest młodzieży zapisanej na uniwersytet, w miarę ogólnych przepisów uchwalonych przez wydział, oraz wedle specjalnych regulaminów każdego wydziału. Osoby nie zapisane na uniwersytet, mogą korzystać z tych zakładów za specjalnem pozwoleniem dyrektora zakładu.

Sprawozdanie z działalności naukowej ma przedłożyć dyrektor zakładu wydziałowego z końcem roku ^{między} ~~szkolnego~~ kolegium wydziałowemu do wiadomości.

§. 103.

Z końcem roku budżetowego ma dyrektor zakładu wydziałowego złożyć senatowi szczegółowe sprawozdanie z użycia dotacji wraz z wykazem

Na czele jej stoi dyrektor biblioteki, mianowany na wniosek senatu przez naczelną władzę państwową. W podobny sposób mianowany jest jego zastępca, przyczem dyrektor ma przedłożyć odpowiednią propozycję senatowi. Inni urzędnicy biblioteki mianowani są przez senat na wniosek dyrektora biblioteki. Warunkiem nominacji urzędnika w bibliotece uniwersyteckiej jest wykazanie się poza wymaganiami, przewidzianymi w regulaminach bibliotek, fachowymi studjami, archiwalno - bibliotekarskimi oraz odbyciem stosownej praktyki.

§. 106.

Władzę dyscyplinarną nad urzędnikami bibliotecznymi wykonywać będzie senat wedle przepisów uniwersyteckiej pragmatyki służbowej, przy udziale dyrektora, o ile chodzi o podwładnych mu urzędników.

§. 107.

Dyrektor biblioteki kieruje zarządem biblioteki i zawiaduje zbiorami. Jemu podlegają urzędnicy i służba, do jego zarządzeń powinna się również stosować młodzież, profesorowie, i publiczność, korzystająca z biblioteki. Biblioteka ma posiadać, oprócz statutu organizacyjnego regulamin porządkowy, określający warunki i sposób korzystania z niej. Regulamin ten wypracowany przez dyrektora ma być zatwierdzony przez senat.

§. 108.

Z końcem każdego roku szkolnego ma dyrektor biblioteki przedłożyć senatowi sprawozdanie zarówno z ruchu naukowego w bibliotece jak z urzycia dotacji i z administracji

swoim zakładem. Sprawozdanie to przesyła senat ministerstwu.

§. 109.

Wszystkie sprawy biblioteczne, jakie mają być przedłożone ministerstwu przez senat referuje dyrektor biblioteki osobiście na posiedzeniu senatu.

§. 110

Dla wydawania opinii w sprawach bibliotecznych, a przede wszystkim dla odpowiadającego potrzebom ciała nauczycielskiego uniwersytetu i potrzebom młodzieży, zakupna dzieł oraz czasopism, wybiera senat komisję biblioteczną, w której powinny być reprezentowane wszystkie wydziały. Wspólnie z tą komisją układa dyrektor corocznie projekt rozłożenia dochodów bibliotecznych, a kolegium wydziałowym przysługuje w granicach wyznaczonych dla nich prawo ^{przed}stawiania wniosków co do zakupna dzieł i prenumeraty czasopism naukowych. Wnioski ^{przed}te, postawione za pośrednictwem komisji bibliotecznej, powinny być w zasadzie przez dyrektora uwzględnione.

§. 111.

Osobna umowa pomiędzy dyrekcjami wszystkich bibliotek uniwersyteckich ma być podstawą dla porozumienia co do zakupna droższych dzieł i czasopism w ten sposób, aby uniknąć zbędnych wydatków, oraz co do wzajemnego wypożyczania sobie dzieł, czasopism i rękopisów.

PRZEPISY O KARNOŚCI UNIWERSYTECKIEJ.

§ 112.

Każdy uczeń, zapisujący się na uniwersytet, ma złożyć na piśmie uroczyste ślubowanie przestrzegania przepisów uniwersyteckich i godności akademickiej. (włs)

§ 113.

Naruszenie przepisów uniwersyteckich i godności akademickiej pociąga za sobą odpowiedzialność dyscyplinarną uczniów.

§. 114..

Absolwenci uniwersytetu zamierzający przystąpić do egzaminów doktorskich lub znajdujący się w trakcie zdawania tych egzaminów podlegają władzy dyscyplinarnej senatu akademickiego o tyle, że Senat akademicki może im na wniosek odnośnego Kolegium profesorskiego odebrać prawo przystępowania do tych egzaminów, albo kontynuowania ich, Senat akademicki może też kandydatom, którzy zdali wszystkie przepisane egzaminy doktorskie odmówić w porozumieniu z danym Kolegium profesorskim prawa promocji.

Doktorowie, którzy stali się niegodnymi stopnia akademickiego, mogą być przez Senat akademicki w porozumieniu z odnośnym Kolegium profesorskim stopnia tego pozbawieni. Władze sądowe i dyscyplinarne są wobec tego zobowiązaneawiadomić Senat akademicki Uniwersytetu, na którym stopień doktorski został uzyskany, o zapadłych przeciw doktorom wyrokach i orzeczeniach dyscyplinarnych i przedkładać na życzenie Senatu akademickiego dotyczące akta.

§. 115.

Skład sądu, tok postępowania przed sądem uniwersyteckim, dokładniejszy zakres jego kompetencji w stosunku do władzy dzikana, rodzaje i wymiar kar, możność odwożania się w pewnych sprawach od wyroku sądu uniwersyteckiego do senatu, oraz potrzebę zatwierdzenia niektórych wyroków przez senat określi bliżej statut uniwersytetu, względnie regulamin sądu. Orzeczenia wydalenia ze wszystkich uniwersytetów wydane przez uniwersytet wymagają zatwierdzenia dprzez Delegację uniwersytetów / ob. §.//.

§. 116.

Uczniowie uniwersytetu mają prawo zakładania stowarzyszeń akademickich. Nazwa " stowarzyszeń akademickich " przysługuje tylko takim stowarzyszeniom, które się zastosują do przepisów niżej podanych.

§. 117.

Stowarzyszenia akademickie nie mogą mieć celów politycznych, a należeć do nich mogą tylko słuchacze i członkowie gromad nauczycielskich uniwersytetu.

§- 118-

Powstanie stowarzyszenia akademickiego jest zależne od zatwierdzenia statutu jego przez senat.

Także każdą zmianę statutu należy przedłożyć do zatwierdzenia senatowi.

§. 119.

Z początkiem każdego roku szkolnego powinno każde stowarzyszenie podać do wiadomości rektora listę członków jego zarządu, a także

w ciągu roku ma donieść bezzwłocznie o zmianach dokonanych w tym zarządzie .

§. 120.

Tylko stowarzyszenia akademickie mają prawo do opieki ze strony władz uniwersyteckich. Opiekę tę wykonuje senat za pośrednictwem kuratora. Stowarzyszenia akademickie nie podlegają nadzorowi władz politycznych.

§. 121.

W murach gmachów uniwersyteckich mogą się odbywać zgromadzenia słuchaczy $\forall$: wiece:/ bez udziału osób z poza uniwersytetu i tylko o tyle, o ile rektor na takie zgromadzenia zezwoli. Prawo nadzoru nad takimi wiecami przysługuje tylko władzom akademickim.

Na każdy " wiec " może rektor delegować swego następcę , albo być na im osobiście obecnym.

§. 122.

Na wiecu dozwolone jest tylko omawianie kwestyi, ściśle z życiem akademickim związanych.

§. 123.

Porządek obradowania na wiecu ma się stosować do regulaminu , jaki młodzież dla swych wieców uchwali na zwołanem osobno w tym celu ogólno-akademickim zebraniu. Regulamin ten należy przedstawić senatowi do zatwierdzenia.

Zwołujący wiec mają przed przystąpieniem do obrad podać ten regulamin do wiadomości zebranych.

DELEGACJA UNIWERSYTECKA

§. 124.

Dla załatwiania spraw wspólnych wszystkim uniwersytetom zostaje utworzona z przedstawicieli uniwersytetów "delegacja". Każdy uniwersytet wybiera do niej po trzech przedstawicieli w sposób statutem jego bliżej określony. Delegacja uniwersytecka ustanawia sama regulamin swojego urzędowania, wybiera sobie przewodniczącego i oznacza czas i miejsce, w których się zbiera.

§. 125.

Do zakresu jej działania będą należeć tego rodzaju sprawy, jak :

1/ Odbywanie ankiet i wydawanie opinii w sprawach uniwersyteckich.

2/ Regulowanie w sposób jednakowy dla wszystkich uniwersytetów, jakie typy świadectw dojrzałości mają uprawniać do uczęszczania na pewne wydziały uniwersyteckie /ob. §...../

3/ Porozumiewanie^{sie} uniwersytetów za jej pomocą, ile razy zajdzie potrzeba wydania przez senaty lub wydziały pewnych przepisów jednakowych dla wszystkich uniwersytetów.

4/ Rozstrzyganie sporów kompetencyjnych pomiędzy senatami a wydziałami w poszczególnych uniwersytetach.

5/ Zatwierdzanie uchwał senatów w sprawie ^{które} dzielenia wydziałów na dwa nowe / ob. §...../

6/ Zatwierdzanie wyroków dyscyplinarnych senatów uniwersyteckich, wykluczających ucznia ze wszystkich polskich uniwersytetów.

Senat akademicki Uniwersytetu
Jana Kazimierza we Lwowie.

We Lwowie, 18.czerwca 1920.

L:3296 ex 1919/20.

Uwagi:

do "Projektu ustawy szkół aka-
demickich" przedłożonego Sejmowi
ustawodawczemu Rzeczypospolitej Polskiej
przez Ministra Wyznan religijnych i o -
świecenia publicznego na podstawie uchwały
Rady Ministrów z d.25.maja 1920./Druk Nr.1835/

Senat akademicki Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie roz-
patrzywszy treść "Projektu ustawy szkół akademickich", przedło-
nego na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 25.maja b.r.przez
Pana Ministra wyznań religijnych i oświecenia publicznego Sejmowi
ustawodawczemu, doszedł na posiedzeniu swoim w dniu dzisiejszym
odbytem do przekonania, że niektóre postanowienia projektowanej us-
tawy winny ulec zmianie. Poczyna się tedy Senat akademicki Uni-
wersytetu Jana Kazimierza do obowiązku zwrócenia uwagi na te jego
zdaniem wymagające zmiany postanowienia, nie wątpiąc, że wszyst-
kie czynniki, od których w obecnym stadium sprawy dokonanie tych
zmian zależy, raczą życzliwie rozważyć podane poniżej wnioski
wraz z ich motywami, a przekonawszy się o ich słuszności, przy osta-
tecznej redakcyi projektowanej ustawy je uwzględnić.

Wnioski te dotyczą się postanowień projektowanej ustawy, mających
za przedmiot:

A. Zakładanie państwowych szkół akademickich.

Wniosek: W artykule 4. należy zdaniem Senatu akademickiego po
słowach "na Wniosek Rządu" dodać, "przedłożony po wysłuchaniu opinii
Rad wydziałowych wszystkich państwowych szkół akademickich".

Motywy: Sprawa założenia nowej szkoły akademickiej winna być
rozpatrywana zarówno ze stanowiska potrzeb państwowych jak ze stano-
wiska wchodzących w grę interesów naukowych. Z pierwszego punktu
widzenia rozpatrywać ją będzie Rząd; do rozpatrywania jej z drugie-
go punktu widzenia jedynie kompetentne są istniejące już w danej
chwili szkoły akademickie, ściślej mówiąc ich Rady wydziałowe jako
wiadze kollegialne, w których zakres działania wchodzi sprawy nauko-
we.

Wniosek: W artykule 113 ustęp ostatni "Rozciągnięcie tych
przepisów....W.R. i O.P. winno brzmieć: "Rozciągnięcie tych prze-
pisów na inne państwowe szkoły akademickie następuje aktem usta-
wodawczym, powziętym na wniosek Rządu, przedłożony po wysłuchaniu
opinii Rad wydziałowych wszystkich państwowych szkół akademickich."

Motywy: Nowo powstające państwowe szkoły akademickie nie powin-
ny być traktowane inaczej, aniżeli państwowe szkoły akademickie ist-
niejące już w chwili wejścia niniejszej ustawy w życie. Jeżeli więc
te szkoły już istniejące otrzymują ustawę, normującą ich zasadniczy
ustroj, a tak ciała ustawodawczego, nowo powstające szkoły państwowe

winny ją otrzymywać również z rąk ciała ustawodawczego. W przeciwnym razie wytworzyłby się taki stan rzeczy, że nowo powstające szkoły państwowe szkoły akademickie mogłyby samem tylko rozporządzeniem ministerjalnem uzyskać zmianę zasadniczych przepisów normujących ich ustroj, gdy tymczasem wyliczone w tym artykule projektu ustawy szkoły nie mogłyby tej zmiany uzyskać bez aktu ustawodawczego. Powstałaby tedy dwie kategorie państwowych szkół akademickich pod względem trwałości i niewzruszoności.

Taka sama sytuacja powstałaby, gdyby Ministerstwo rozciągnęło projektowaną ustawę n.p. na krakowską akademję sztuk pięknych.

B. Zakładanie i autoryzowanie prywatnych szkół akademickich

należy

Wnioski: W art. 108. dodać drugie zdanie: "Zezwolenia na zakładanie takich szkół udziela Minister W.R. i O.P. po wysłuchaniu opinii Rad Wydziałowych wszystkich państwowych szkół akademickich"

Motywy: Skoro w ustawie mowa o możliwości zakładania prywatnych szkół akademickich, winno być także powiedziane kto jest kompetentny do udzielania pozwolenia na zakładanie takich szkół. Postanowienie o potrzebie wysłuchania opinii Rad wydziałowych państwowych szkół akademickich jest prostą konsekwencją proponowanego do artykułu 4. uzupełnienia i wynika tutaj z tych samych co tam motywów.

Wniosek: Początek artykułu 110 winien brzmieć: "Prywatne szkoły akademickie mogą otrzymywać prawa państwowych szkół akademickich. Nadanie im tych praw - niektórych lub wszystkich - wymaga aktu ustawodawczego, powziętego na wniosek Rządu, przedłożony zgodnie z opinią większości Rad wydziałowych wszystkich państwowych szkół akademickich. Prawa państwowych szkół akademickich mogą być nadane prywatnym szkołom akademickim jedynie pod warunkiem, że " itd., jak w projekcie ustawy na końcu str. 24.

Motywy: Nadawanie prywatnym akademickim szkołom praw szkół państwowych czyli t.j. autoryzowanie szkół prywatnych szkół akademickich winno być bezwarunkowo niezależne od wszelkich względów i wpływów politycznych. Jeżeli jednak autoryzowanie prywatnych szkół akademickich będzie leżało w kompetencji Rządu będzie się mogło zdarzyć, że Rząd, utworzony pod wpływem pewnej konstatacji politycznej i wyszły z łona pewnych stronnictw, poważnie decyduje co do autoryzowania pewnych prywatnych szkół akademickich pod wpływem pobudek natury politycznej. Rzecz jasna, że pobudki te będą mogły odgrywać rolę decydującą także w analogicznej decyzji Sejmu, chociaż tutaj krzyżowanie się różnych kierunków politycznych może skutecznie przeciwdziałać tendencjom jednostronnie politycznym. Aby jednak wykluczyć wpływ tych tendencji zarówno na Rząd w chwili, gdy ma Sejmowi przedstawiać wnioski autoryzowania szkół prywatnych, jak na Sejm, gdy ma powziąć w takich sprawach uchwałę wydaje się rzeczą konieczną, aby przedkładanie Sejmowi tego rodzaju wniosków przez Rząd było uwarunkowane tem, że się za niemi oświadczy większość Rad wydziałowych wszystkich szkół państwowych, więc czynników, w łonie których z natury rzeczy w tego rodzaju sprawach wykluczony jest polityczny punkt widzenia a decydować będą wyłącznie względy naukowe i wogóle cywilizacyjne. Na zarzut, że Sejm nie jest forum właściwem do autoryzowania szkół prywatnych i że wystarczyłoby pozostawić prawo autoryzowania prywatnych szkół akademickich kompetencji Ministerstwa W.R. i O.P. trzeba odpowiedzieć, że skoro tworzenie państwowych szkół akademickich jest zastrzeżone Sejmowi, muszą mu też być zastrzeżone akty, dzięki którym prywatne szkoły akademickie zostają zupełnie za szkołami państwowymi zrównane i dzięki którym wskutek tego owe prywatne szkoły akademickie będą w społeczeństwie spełniały te same funkcje co szkoły państwowe. - Co się tyczy w końcu dodania do projektu ustawy wyrażnej wzmianki o możliwości nadania prywatnym szkołom akademickim "niektórych lub wszystkich" praw szkół państwowych, wydaje się wzmianka ta dlatego konieczną, aby zawarować możliwość stopniowego niejako uatoryzowania

szkoł prywatnych, począwszy n.p. od przyznania dyplomów tam półroczem prawa policzalności przy przechodzeniu studentów do szkół państwowych aż do przyznania prywatnym szkołom akademickim udzielenia stopni akademickich i habilitowania docentów. W niektórych wypadkach będzie też można uateryzować tylko jeden Wydział szkoły prywatnej i t.p.

Wniosek: Ostatnie słowa artykułu 110 "w 5 lat po ich zatwierdzeniu" należy zastąpić słowami "w 5 lat po nadaniu im w wszystkich innych praw państwowych szkół akademickich".

Motywy: Habilitowanie docentów jest najbardziej odpowiedzialną funkcją Szkół akademickich obok powoływania profesorów. Ale o ile powoływanie profesorów w wyższym, aniżeli habilitacja docentów stopniu pozostaje pod kontrolą publicznej opinii naukowej - już chociażby wskutek postanowień artykułu 42 projektowanej ustawy - oraz czynników poza-akademickich /:prócz Ministra także Naczelnej Władzy państwowej:/, o tyle habilitowanie docentów jest poniekąd wewnętrznym aktem dotyczącym Rad wydziałowych. Muszą więc te Rady wydziałowe dać pełną ręczną odpowiedzialność za poprawne postępowanie, a taką ręką już stworzy chociażby pięcioletni prawidłowy rozwój danej szkoły po uzyskaniu wszystkich innych praw szkół państwowych.

Wewnętrzny ustroj Szkół akademickich i kompetencja władz akademickich.

Wniosek: Pierwsze zdanie artykułu 18 winno brzmieć: "Senat jest najwyższą władzą szkolną samorządową; o ile jednak statut szczególny przewiduje ustanowienie Zebrania ogólnego Profesorów, wymienione w art. 12. sprawy podpadają nie pod kompetencję Senatu, lecz pod kompetencję Zebrania ogólnego Profesorów. Senat składa się z Rektora itd."

Motywy: Według proponowanego w projekcie ustawy brzmienia najwyższą władzą samorządową w szkołach, w których statut szczególny wprowadza Ogólne Zebranie Profesorów, byłoby właśnie to Ogólne Zebranie. Tem samem stworzyłby się na odcieś wrota wszelkiej anarchii. Albowiem wszelkie postanowienia i zarządzenia Senatu mogłyby zawsze uleść kasacie przez Ogólne Zebranie, będące "najwyższą władzą samorządową", więc władzą, do której można by się zawsze - jak to wynika z samego pojęcia władzy najwyższej - od postanowień Senatu odwoływać. Uchwały Senatu zostałyby tem samem pozbawione wszelkiej powagi, gdyż mogłyby zawsze uleść zniesieniu przez Ogólne Zebranie. wobec tego jest rzeczą w interesie prawidłowego funkcjonowania szkół akademickich nieodzowną, by Senat był i pozostał jak dotąd najwyższą władzą samorządową szkół akademickich i by kompetencja Ogólnego Zebrania była ściśle ograniczona do wyliczonych w artykule 12. spraw. W ten sposób wykluczone będą wszelkie między Senatem a Ogólnym Zebraniem konflikty: Zebranie Ogólne nie będzie władzą wyższą nad Senatem, lecz po prostu inną tylko formą, w której poglądy i zamiary ogółu nauczycieli szkoły znajdują w pewnych sprawach swój bezpośredni wyraz, gdy tymczasem w Senacie poglądy te i zamiary - w innych sprawach - znajdują wyraz swój w formie innej, pośredniej.

Wniosek: W artykule 12. punkcie 5. należy opuścić wyrazy "i nowych katedr", a po wyrazie "wydziałów" stanąć wyraz "i", natomiast w artykule 33 punkcie 2 należy po słowach "stawianie wniosków o" dodać wyrazy "tworzenie nowych katedr" i

Motywy: Sprawa tworzenia nowych katedr powinna należeć do władz jedynie w tej mierze kompetentnych t.j. do Rad wydziałowych, którym są zastrzeżone wszystkie sprawy o charakterze naukowym. O tem czy pewna nowa katedra jest pożądana czy potrzebna, decydować mogą w gruncie rzeczy tylko fachowcy: jest rzeczą nieuniknioną a zarazem przynajmniej poniekąd uzasadnioną, aby ich opinia była poddana uchwale dotyczącej Rady wydziałowej: ale nie da się żadną miarą uzasadnić postanowienie, by n.p. o potrzebie utworzenia nowej katedry chemii albo neurologii decydowali także teologowie wraz z prawnikami.

W n i o s e k: W artykule 19 punkcie 12 należy po wyrazach "w sprawach dyscyplinarnych" dodać wyrazy "profesorów, docentów nauczycieli w ściślejszym znaczeniu, pomocniczych sił naukowych".

Motywy: Zależy się, że zaszczytu proste przeoczenie w projekcie ustawy, która przecież musi postanowić, kto jest kompetentny do wyrokowania w sprawach dyscyplinarnych wymienionych kategorii członków szkół akademickich, tem bardziej, że artykuł 48 mówi o dochodzeniach dyscyplinarnych, przeprowadzonych przeciw profesorom.

W n i o s e k: W artykule 24. należy skreślić z wiersza 3. i 4. wyrazy: "przyczem wyborcy mają obowiązek wybierać najodpowiedniejszego kandydata, nie licząc się z kolenością wydziałów".

M o t y w y: Według artykułu 1 projektu ustawy ustawa "określa zasady ustroju szkół akademickich". Otóż zawarta w cytowanym ustępie artykułu 24 wskazówka co do pobudek, którymi nie mają się kierować profesorowie przy wyborze rektora, wychodzi poza ramy ustawy. Pozatem należałoby - dla konsekwencji - wykluczyć także wgląd na kolej starszeństwa zarówno przy wyborze rektora jak przy wyborze dziekanów, bo przecież według panującego zwyczaju u ta kolejność bywa brana pod uwagę. Zatem należy cały ustęp cytowany artykułu 24. skreślić.

Ustępowanie profesorów z katedry.

W n i o s e k: W art. 47. winien początek brzmieć: "Profesorowie, którzy ukończyli 60 rok życia i przebyli..."

Motywy: Konieczność poddawania się profesorów, którzy przebyli 25 lat w zawodzie nauczycielskim, ponownemu powołaniu na katedrę na dalszych lat pięć sama przez się budzi poważne wątpliwości, gdyż pociągnie zapewne za sobą - przynajmniej w pewnych wypadkach - skrepowanie swobody osobistej zbliżającego się do tego kresu profesora wobec kolegów - i to młodszych - od których votu dalsze pozostanie profesora na katedrze będzie zależało. To może dać początek wielu niezdrowym objawom, jak n.p. upokorzeniom, ubieganiu się o względy itp. Najednak projektowane postanowienie niewątpliwie także swe dobre strony. Należy je jednak ograniczyć do minimum i do wypadków, w których zazwyczaj będzie uzasadnione, t.j. do wypadków, gdy wiek profesora, kończącego 25 lat służby, każe z wielkim prawdopodobieństwem przypuszczać, że profesor przestał być dostępny dalszemu rozwojowi naukowemu i że zastąpi nie go przez siebie młodszą wyzłoby na korzyść nauki i szkoły. Dlatego wydaje się rzeczą pożądaną, by tylko tacy profesorowie, kończący 25 lat służby, byli poddawani nowemu powołaniu, którzy zarazem ukończyli 60. rok życia.

Naukowe siły pomocnicze.

W n i o s e k: W artykule 19. punkcie 11 należy zamiast wyrazów "zastępców asystentów" wstawić wyrazy "elewów, demonstratorów".

W artykule 63 winien początek brzmieć: "Asystentów starszych i młodszych, elewów, demonstratorów i stypendystów mianuje Senat..."

W artykule tym samym zdanie drugie winno brzmieć: "Stanowiska te są ograniczone pod względem czasu trwania: elewów, demonstratorów i stypendystów do lat dwóch, młodszych asystentów do trzech, a starszych do lat sześciu".

W artykule 67 należy w zdaniu pierwszym wyrazy "dyplom szkoły akademickiej" zastąpić wyrazami "stopień akademicki".

W artykule tym samym zdanie drugie winno brzmieć: "Bez takiego stopnia pomocnicze siły naukowe mogą być tylko młodszymi asystentami, elewami, demonstratorami i stypendystami".

M o t y w y: Chodzi tu o usunięcie pewnych nieścisłości w nazwach. Przede wszystkim nie jest rzeczą jasną, co należy rozumieć przez "dyplom szkoły akademickiej", skoro projekt ustawy nigdzie tego wyrażenia nie określa, mówiąc jedynie o "stopniach akademickich" w artykule 96. Dlatego też należy zamiast o posiadaniu dyplomu szkoły akademickiej mówić o posiadaniu stopnia akademickiego. Druga niejasność dotyczy nazw poszczególnych kategorii pomocniczych sił naukowych. Z brzmienia projektu ustawy niepodobna wywnioskować, w jakim stosunku pozostają demonstratorowie i elewi do asystentów młodszych i czym są zastępcy asystentów w stosunku do asystentów starszych i młodszych. Dlatego należałoby pojęcie zastępcy asystenta zupełnie usunąć, a o innych kategoriach naukowych sił pomocniczych mówić w taki sposób, iżby on odpowiadał przyjętemu obecnie powszechnie zrozumieniu odpowiednich nazw. Zatem siły naukowe pomocnicze winny się dzielić na asystentów starszych, t.j. kwalifikowanych czyli posiadających stopień akademicki, i asystentów młodszych, t.j. niekwalifikowanych a mianowanych zazwyczaj z pośród absolwentów szkoły akademickiej, przygotowujących się do uzyskania stopnia akademickiego. Obok nich zaś istnieją elewi, demonstratorzy i stypendyści, którym bywają zwykle wybitniejsi i odpowiednio uzdolnieni studenci.

P r a w a - s t u d e n t ó w .

N n i o s a k: W artykule 90 zdanie drugie winno brzmieć "studenci jednego Wydziału mogą się zapisywać na wykłady innego wydziału; wolni słuchacze tylko na wykłady tego Wydziału, na który zostali przyjęci".

M o t y w y: Jeśli pozwoli się także wolnym słuchaczom zapisywać na wykłady każdego innego Wydziału naruzy się autonomia Wydziałów, skoro o przyjmowaniu wolnych słuchaczy decydują Rady Wydziałów /art. 89./ zarządem umożliwi się obchodzenie pewnych postanowień i ograniczeń, jeśli n.p. słuchacz wolny, pragnący uczęszczać na wykłady Wydziału lekarskiego a nań nieprzyjęty z powodu braku miejsca, poprosi o przyjęcie na Wydział prawniczy lub filozoficzny a zapisze się na wykłady Wydziału lekarskiego.

N n i o s a k: W artykule 93 należy w wierszu 11. tego artykułu opuścić wyrazy "ćwiczenia, seminarja i egzaminy"; w wierszu 13. tego artykułu zamiast zdania "Wpisowe muszą wnosić wszyscy" należy wstawić: "Wpisowe oraz opłatę za ćwiczenia, seminarja i egzaminy muszą wnosić wszyscy".

M o t y w y: Opłaty za ćwiczenia i seminarja służą na "potrzeby pracowni i seminarjów", jak posiada sam projekt ustawy. Wydaje się tedy rzeczą sprawiedliwą, by wszyscy, którzy z urządzeń pracowni i seminarjów korzystają, przyczyniali się na równi do kosztów utrzymywania tych urządzeń. Co się zaś tyczy opłat za egzaminy, są to opłaty za ściśle określone świadczenia osobiste profesorów egzaminujących; w razie odroczenia terminu wnoszenia tych opłat profesor mógłby - gdyby wcześniej umarł - być ich zupełnie pozbawiony. Wskutek omawianego postanowienia projektu ustawy powstałaby też ta anomalia, że absolwent szkoły akademickiej mógłby uzyskać odroczenie opłaty za egzamina, warunkujące uzyskania stopni akademickich, ale musiałby przed egzaminem uiścić opłatę za egzamina nauczycielskie, rządowe egzamina prawnicze i t.p.

N n o o s a k: W artykule 100 należy w drugim wierszu opuścić wyrazy "i korporacyj".

W artykule 101 ustęp od słów "a do korporacyj..." do końca należy zastąpić wyrazami: "o ileby statut danego stowarzyszenia nie dopuszczał w tym względzie wyjątków."

M o t y w y: Projekt ustawy nie określa nigdzie po-
jęcia korporacji w odróżnieniu od pojęcia stowarzyszenia
akademickiego; z dotyczących ustępów projektu ustawy mo-
na się jedynie domyśleć, że przez korporacje należy rozu-
mieć takie stowarzyszenia, do których mogą też należeć
byli członkowie stowarzyszeń akademickich. Wszelako prawo
przyjmowania takich członków nie wydaje się wystarczają-
cą racją do utworzenia osobnej nazwy dla takich stowarzy-
szeń, a nadto nazwa korporacji nie nadaje się wogóle na
nazwę pewnej kategorii stowarzyszeń, skoro ma znaczenie
znacznie szersze.

Z Senatu akademickiego Uniwersytetu Jana Kazimierza
we Lwowie.

Rektor.

Usagi do projektu
Ustawy Szkół akademickich.

Do art. 4. ✓

Po słowach "na wniosek Rządu" należy dodać: "przedłożony po wysłuchaniu opinii Rad wydziałowych wszystkich państwowych szkół akademickich?"

Do art 12. ✓

W punkcie 5. należy opuścić wyrazy "i nowych katedr" /: por. art 32 p. 2. :/ a po wyrazie "wydziałów" wstawić "i" .

Do art. 18. ✓

Początek artykułu winien brzmieć: "Senat jest najwyższą władzą szkolną samorządową ; o ile jednak statut szczegółowy przewiduje ustanowienie Zebrania ogólnego Profesorów, wymienione w art. 12 sprawy podpadają nie pod kompetencję Senatu, lecz pod kompetencję Zebrania ogólnego Profesorów. Senat składa się z rektora itd".

Do art. 19. ✓

W punkcie 11 zamiast wyrazów "zastępców asystentów" wstawić : "alewów, demonstratorów."

W punkcie 12. po wyrazach "wyrokowanie w sprawach dyscyplinarnych" dodać: "profesorów, docentów, nauczycieli w ściślejszym znaczeniu, pomocniczych sił naukowych".

Do art. 24. ✓

Wyrazy "przyczem wyborcy mają obowiązek wybierać najodpowiedniejszego kandydata, nie licząc się z kolejnością wydziałów" należy opuścić.

Do art. 32. ✓

W punkcie 2. po wyrazach "stawianie wniosków o" należy dodać wyrazy "tworzenie nowych katedr i" .

Do art. 47.

Początek artykułu winien brzmieć: "Profesorowie, którzy ukończyli 60. rok życia i przebyli 25 lat w zawodzie nauczycielskim itd".

Do art. 63.

Początek artykułu winien brzmieć: "Asystentów starszych i młodszych,

Komitet Czerwonego Krzyża
opiekujący się jeńcami.

Oddział: Książki dla jeńców.

Biuro miejscowe: Lwów — Uniwersytet.

elewów, demonstratorów i stypendystów mianuje Senat" itd.

Zdanie drugie winno brzmieć: "Stanowiska te są ograniczone pod względem czasu trwania: elewów, demonstratorów i stypendystów do lat dwóch, młodszych asystentów do trzech, a starszych do lat sześciu."

Do art. 67. ✓

W zdaniu pierwszym należy wyrazy: "dyplom szkoły akademickiej" zastąpić wyrazami "stopień akademicki".

Zdanie drugie winno brzmieć: "Bez takiego stopnia pomocnicze siły naukowe mogą być tylko młodszymi asystentami, elewami, demonstratorami, stypendystami".

Do art. 90. ✓

Drugie zdanie winno brzmieć: "Studenci jednego Wydziału mogą się zapisywać na wykłady innego Wydziału; wolni słuchacze tylko na wykłady tego Wydziału, na który zostali przyjęci".

Do art. 93. ✓

W wierszu 11 tego artykułu należy opuścić wyrazy "ćwiczenia, seminaria i egzaminy". W wierszu 13 winno być: "Wpisowe oraz opłatę za ćwiczenia, seminaria i egzaminy muszą wносить wszyscy".

Do art. 100. ✓

Koniec pierwszego zdania winien brzmieć: "stowarzyszeń i korporacji akademickich".

Początek zdania drugiego winien brzmieć: "Nazwa stowarzyszeń i korporacji akademickich przysługuje tylko takim stowarzyszeniom i korporacyom, które...".

Do art. 101. ✓

Początek winien brzmieć: "Stowarzyszeniom i korporacyom akademickim niewolno...". Trzeci wyraz od końca tego artykułu "czynnici" winien być zastąpiony wyrazem "zwyczajni".

Do art. 108. ✓

Do tego artykułu należy dodać zdanie: "Zezwolenia na zakładanie takich szkół udziela Minister W. R. i O. P. po wysłuchaniu opinii Rad Wydziałowych wszystkich państwowych szkół akademickich".

Do art. 110.

Początek tego artykułu winien brzmieć: "Prywatne szkoły akademickie mogą ~~otrzymywać~~ prawa państwowych szkół akademickich. Nadanie im tych praw - niektórych lub wszystkich - wymaga aktu ustawodawczego, powziętego na wniosek Rządu, przedłożony zgodnie z opinią większości Rad wydziałowych wszystkich państwowych szkół akademickich. Prawa państwowych szkół akademickich mogą być nadane prywatnym szkołom akademickim jedynie pod warunkiem, że 1. są należycie" itd.

Na końcu artykułu należy wyrazy "pięć lat po ich założeniu" zastąpić wyrazami "w pięć lat po nadaniu im wszystkich innych praw państwowych szkół akademickich".

Do art. 112.

Ostatni ustęp tego artykułu winien brzmieć: "Rozciągnięcie tych przepisów na inne państwowe szkoły akademickie następuje aktem ustawodawczym, powziętym na wniosek Rządu" *przełożony po wyслушании opinii Rad wydziałowych wszystkich państwowych szkół akademickich.*

Uwagi do projektu
Ustawy Szkół akademickich .

Do art. 4.

Po słowach "na wniosek Rządu" należy dodać: "przedłożony po wysłuchaniu opinii Rad wydziałowych wszystkich państwowych szkół akademickich".

Do art. 12.

W punkcie 5. należy opuścić wyrazy "i nowych katedr" /: por. art. 32

p. 2. :/a *po wyrażeniu wyjątków* wstawić "i".

Do art. 18.

Początek artykułu winien

~~brzmieć~~ *brzmieć*: "Senat jest najwyższą władzą szkolną samorządową; o ile jednak statut szczegółowy przewiduje ustanowienie Zebrania ogólnego Profesorów, wymienione w art. 12 sprawy podpadają nie pod kompetencję Senatu, lecz pod kompetencję Zebrania ogólnego Profesorów. Senat składa się z rektora itd".

Do art. 19.

W punkcie 11 zamiast wyrazów "zastępców asystentów" wstawić: "elewów, demonstratorów"

W punkcie 12. po wyrazach "wyrokowanie w sprawach dyscyplinarnych" dodać: *nauczycieli i ściślejszym mianem*, "profesorów, docentów, pomocniczych sił naukowych"

Do art. 24.

Wyrazy "przyczem wyborcy mają obowiązek wybierać najodpowiedniejszego kandydata, nie licząc się z kolejnością wydziałów" należy opuścić.

Do art. 32.

W punkcie 2. po wyrazach "stawianie wniosków o" należy dodać ~~§§§§§§§§§§~~ wyrazy "tworzenie nowych katedr i" *na*

Do art. 47.

Początek artykułu winien brzmieć: "Prof^esorowie, którzy ukończyli 60. rok życia i przebyli 25 lat w zawodzie nauczycielskim itd".

Do art. 63

Początek artykułu winien brzmieć: "Asystentów starszych i młodszych, elewów, demonstratorów i stypendystów mianuje Senat" itd. -

Zdanie drugi winno brzmieć: "Stanowiska te są ograniczone pod względem czasu trwania: elewów, demonstratorów i stypendystów do lat dwóch, ~~na~~

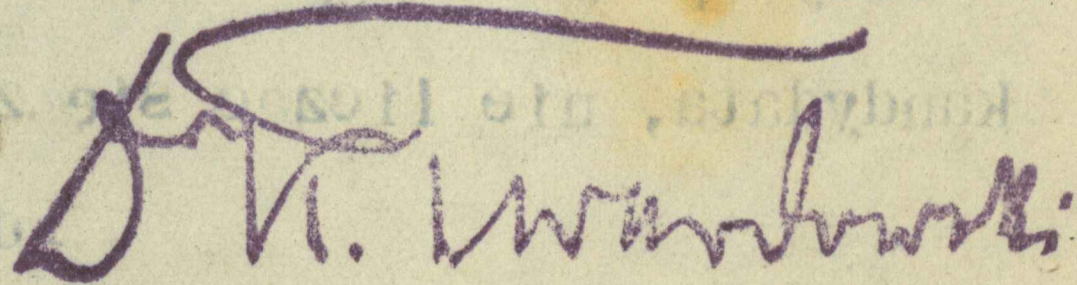
Lwów, w kwietniu 1917.

SEKCJA SAMARYTAŃSKA SODALICYI SŁUCHACZEK UNIWERSYTETU
zajmuje się gorliwie od początku wojny chorymi szpitala powszechnego. Działalność jej, rozpoczęta na oddziale chirurgicznym, rozszerzyła się z czasem na wszystkie inne, a była tak zbawienna, że po inwazji rosyjskiej została aprobowana i wzięta w opiekę przez Stow. Gal. Czerwonego Krzyża, które pozwoliło jej na korzystanie z biblioteki dla rannych. Sekcja Samarytańska Słuchaczek stara się o ulżenie smutnej doli opuszczonych przez inne instytucje dobroczynne chorych cywilnych, poszkodowanych jednak przeważnie na wojnie; zadanie swe spełnia przez odwiedzanie chorych i przychodzenie im z doraźną pomocą. Czerpiąc dotąd z własnych zasobów, urządza tygodniowe podwieczorki, a w czasie wielkich świąt stara się o zachowanie tym najbiedniejszym z biednych przynajmniej pozorów dawnych obyczajów polskich. I tak obdarzyła ona w r. 1914 na Boże Narodzenie 169 chorych, w r. 1915 na Wielkanoc 200, w r. 1915 na Boże Narodzenie 314 chorych, w r. 1916 na Wielkanoc 322, w r. 1916 na Boże Narodzenie 350 chorych.

Dziś liczba chorych, którymi się zajmuje, doszła do cyfry 400.

Obecnie jednak Sekcja Samarytańska nie może urządzić chociażby najskromniejszego »Święconego« z własnych funduszy. Nie mogąc po raz pierwszy tak wielkiego ciężaru ponieść własnymi siłami, zwróciła się do mnie z prośbą o poparcie jej usiłowań.

Pozwalam sobie tedy prosić wszystkich, którzy życzliwie oceniają humanitarną działalność słuchaczek naszego Uniwersytetu, by raczyli się do ich dzieła przyczynić skromnym datkiem. Nie trzeba dać wiele; — jeśli wszyscy, do których się zwracam, dadzą po koronie, cel będzie osiągnięty.

t. cz. Rektor

Uniwersytetu lwowskiego.

młodsze asystentów do trzech, a starsze do lat sześciu".

Do art. 67 wyrazami "stopień akademicki".
W zdaniu pierwszym wyrazy "dyploma szkoły akademickiej" zastąpić ~~należy~~
Zdanie drugie winno brzmieć: "Bez takiego ~~dyplomu~~ pomocnicze siły nau-
kowe mogą być tylko młodszymi asystentami, ~~asystentami~~ asystentami, demonstratorami,

~~asystentami~~. *asystentami*"

Do art. 90.

Drugie zdanie winno brzmieć: "Studenci jednego Wydziału mogą się zapisy-
wać na wykłady innego Wydziału; wolni słuchacze tylko na wykłady tego
Wydziału, na który zostali przyjęci."

Do art. 93.

W wierszu 11 tego artykułu należy opuścić wyrazy "ćwiczenia, seminaria i
egzaminy". W wierszu 13 winno być: "Wpisowe oraz opłatę za ćwiczenia,
seminaria i egzaminy muszą wносить wszyscy".

Do art. 100.

Koniec pierwszego zdania winnie być: "Stowarzyszenia i korporacje akademickie".
Początek zdania drugiego winnie brzmieć: "Nazwa stowarzyszeń i korporacji
akademickich przysługuje tylko takim stowarzyszeniom i korporacjom, któ-
re..."

Do art. 101.

Początek winnie brzmieć: "Stowarzyszeniom i korporacjom akademickim nie-
wolno..." Trzeci wyraz od końca tego artykułu "czynni" winnie być za-
stąpiony wyrazem "zwyczajni".

Do art. 106.

Do tego artykułu należy dodać zdanie: "Zezwolenia na zakładanie takich
szkół udziela Minister W.R. i O.P. po wysłuchaniu opinii Rad Wy-
działowych wszystkich państwowych ~~szkół akademickich~~".

Do art. 110.

Początek tego artykułu
*Artykuł ten winnie być: "Przywileje szkół akademickich wo-
ga otrzymywane przez państwowe szkoły akademickie. Władze
w tych praw - ~~zależne~~ ~~niezależne~~ niektórych lub wszystkich - wy-
wodzić akta ustawodawcze, po czym na wniosek Rady
prezycyjnej zawiaduje z opinii wicekróla i Rad wydziałowych
państwowych szkół akademickich. Prawa państwowych
szkół akademickich mogą być nadane prywatnym szko-
łom akademickim jedynie pod warunkiem, że 1) są należące"*

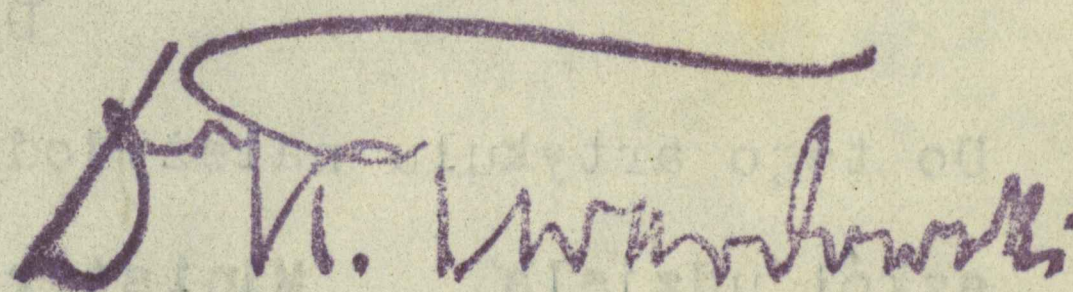
Lwów, w kwietniu 1917.

SEKCYA SAMARYTAŃSKA SODALICYI SŁUCHACZEK UNIWERSYTETU zajmuje się gorliwie od początku wojny chorymi szpitala powszechnego. Działalność jej, rozpoczęta na oddziale chirurgicznym, rozszerzyła się z czasem na wszystkie inne, a była tak zbawienna, że po inwazji rosyjskiej została aprobowana i wzięta w opiekę przez Stow. Gal. Czerwonego Krzyża, które pozwoliło jej na korzystanie z biblioteki dla rannych. Sekcja Samarytańska Słuchaczek stara się o ulżenie smutnej doli opuszczonych przez inne instytucje dobroczynne chorych cywilnych, poszkodowanych jednak przeważnie na wojnie; zadanie swe spełnia przez odwiedzanie chorych i przychodzenie im z doraźną pomocą. Czerpiąc dotąd z własnych zasobów, urządza tygodniowe podwieczorki, a w czasie wielkich świąt stara się o zachowanie tym najbiedniejszym z biednych przynajmniej pozorów dawnych obyczajów polskich. I tak obdarzyła ona w r. 1914 na Boże Narodzenie 169 chorych, w r. 1915 na Wielkanoc 200, w r. 1915 na Boże Narodzenie 314 chorych, w r. 1916 na Wielkanoc 322, w r. 1916 na Boże Narodzenie 350 chorych.

Dziś liczba chorych, którymi się zajmuje, doszła do cyfry 400.

Obecnie jednak Sekcja Samarytańska nie może urządzić chociażby najskromniejszego »Święconego« z własnych funduszków. Nie mogąc po raz pierwszy tak wielkiego ciężaru ponieść własnymi siłami, zwróciła się do mnie z prośbą o poparcie jej usiłowań.

Pozwalam sobie tedy prosić wszystkich, którzy życzliwie oceniają humanitarną działalność słuchaczek naszego Uniwersytetu, by raczyli się do ich dzieła przyczynić skromnym datkiem. Nie trzeba dać wiele; — jeśli wszyscy, do których się zwracam, dadzą po koronie, cel będzie osiągnięty.

t. cz. Rektor

Uniwersytetu lwowskiego.

~~Przebieg, 2) przy zmianie w projekcie~~

~~Ostatnie zjawisko artystyczne w malarstwie „Przebieg” to jest ak-~~
~~demizm malarstwa artystycznego przez habilitację wyjątkową~~

Na koniec artystyczne wyraży „w pięć lat po ich zata-
 reniu” zastępić wyraży „w pięć lat po nastaniu im
 wyjątkowości” przez utwierdzenie w ich „akademizmie”.

Do art. 112.

Ostatni etap tego artystycznego „winnicy”:

Przebieg jest tym, który nie ma „winnicy” artystycznej, a
 „winnicy” artystycznej, który nie ma „winnicy” artystycznej.

Przebieg.

Przebieg jest tym, który nie ma „winnicy” artystycznej, a
 „winnicy” artystycznej, który nie ma „winnicy” artystycznej.

Przebieg jest tym, który nie ma „winnicy” artystycznej, a
 „winnicy” artystycznej, który nie ma „winnicy” artystycznej.

Lwów, w kwietniu 1917.

SEKCJA SAMARYTAŃSKA SODALICYI SŁUCHACZEK UNIWERSYTETU

zajmuje się gorliwie od początku wojny chorymi szpitala powszechnego. Działalność jej, rozpoczęta na oddziale chirurgicznym, rozszerzyła się z czasem na wszystkie inne, a była tak zbawienna, że po inwazji rosyjskiej została aprobowana i wzięta w opiekę przez Stow. Gal. Czerwonego Krzyża, które pozwoliło jej na korzystanie z biblioteki dla rannych. Sekcja Samarytańska Słuchaczek stara się o ulżenie smutnej doli opuszczonych przez inne instytucje dobroczynne chorych cywilnych, poszkodowanych jednak przeważnie na wojnie; zadanie swe spełnia przez odwiedzanie chorych i przychodzenie im z doraźną pomocą. Czerpiąc dotąd z własnych zasobów, urządza tygodniowe podwieczorki, a w czasie wielkich świąt stara się o zachowanie tym najbiedniejszym z biednych przynajmniej pozorów dawnych obyczajów polskich. I tak obdarzyła ona w r. 1914 na Boże Narodzenie 169 chorych, w r. 1915 na Wielkanoc 200, w r. 1915 na Boże Narodzenie 314 chorych, w r. 1916 na Wielkanoc 322, w r. 1916 na Boże Narodzenie 350 chorych.

Dziś liczba chorych, którymi się zajmuje, doszła do cyfry 400.

Obecnie jednak Sekcja Samarytańska nie może urządzić chociażby najskromniejszego »Święconego« z własnych funduszków. Nie mogąc po raz pierwszy tak wielkiego ciężaru ponieść własnymi siłami, zwróciła się do mnie z prośbą o poparcie jej usiłowań.

Pozwalam sobie tedy prosić wszystkich, którzy życzliwie oceniają humanitarną działalność słuchaczek naszego Uniwersytetu, by raczyli się do ich dzieła przyczynić skromnym datkiem. Nie trzeba dać wiele; — jeśli wszyscy, do których się zwracam, dadzą po koronie, cel będzie osiągnięty.

t. cz. Rektor

Uniwersytetu lwowskiego.

Art. 100. A drugim wiernu nalezy opuszczyć wyraz: „i Korporacji”

Art. 101. A trzecim wiernu zamiast ustępu o: „a do Korporacji . . .
do Kościoła” ma być ustęp: „o ileby statut danego towarzystwa
nie wspominał o tym wyłączeniu wyjątku”

A ogólniej Sygnuszi porównano, że projekt ustawy przedstawia bardzo luźne błędy
ustawy Konwokacyjnej, innej, prawniczej i t.p. — Słusznie jednak granice te tyko
do kilku zasadniczych punktów i co do nich przedstawia uwagi; to ma również Reaktor
w swoim konwokacyjnym piśmie.

Uwagi te ma dostać: Mian. W. i O. p.; Komisja sejmowa właściwa, Senat i Rad. Ustaw.
Jeg. i Wniosk., ewentualnie i innymi okolicznościami.

- Senat akademicki Uniwersytetu Jana Kazimierza na posiedzeniu dnia 12. stycznia 1920. uchwalił w sprawie projektu ustawy o ustroju najwyższych szkół w państwie polskim domagać się zmian następujących:
- 1/. Ograniczenie ustawy do Uniwersytetów samych.
 - 2/. Skreślenie &.3. ust. 1. zdanie drugie: " Prywatne szkoły mogą nadawać stopnie naukowe "...
 - 3/. Skreślenie &.4. ust. 11. " Rząd może udzielać tymczasowego zezwolenia na założenie i otwarcie..."
 - 4/. Skreślenie &.5. " Szkoły najwyższe składają się.....
 - 5/. Zmiany zdania 11-go w ustępie 1. &.9. Zamiast: " Do jego kompetencji należą..." zdanie to ma opiewać: "Wszelkie sprawy nie zastrzeżone kompetencji Ministerstwa W. R. i O. P. należą do samorządnych władz uniwersyteckich. "
 - 6/. Zmiany &.11. /Delegacja Uniwersytetu/ w następujących kierunkach:
 - a/. delegacja ~~nie~~ urzęduje przy Ministerstwie W. R. i O. P., lecz jako samostna władza samorządna.
 - b/. posiedzenia odbywają się ^{nie} pod przewodnictwem Ministra W. R. i O. P. lub jego zastępcy, lecz pod przewodnictwem jednego z członków delegacji.
 - c/. Minister W. R. i O. P. nie jest członkiem delegacji, ma jednak prawo wysłać swego zastępcę lub osobiście być obecnym przy naradach
 - d/. Uniwersytety prywatne nie biorą udziału w delegacji.
 - e/. Delegacja musi być zwołana, jeżeli zażąda tego jedna trzecia część członków delegacji lub Minister W. R. i O. P.
 - f/. Minister W. R. i O. P. musi delegacji przedkładać wnioski o zakładaniu i zwijaniu Uniwersytetów.
 - 7/. Skreślenia: &. 16-17. /Ogólne zebrania profesorów/.
 - 8/. Dodania do &. 18. zdania: " Senat ma prawo przelać część swych atrybucji na Rektora" i " Senat ma prawo zawieszać uchwały ~~Rad Wydziałowych~~ Rad Wydziałowych".
 - 9/. Zmiany &.21. 1. ust...: " Rektor jest wybierany z grona ... przez ogólne zebranie profesorów ". W miejsce tego zdania ma wstąpić:
" Rektor jest wybierany przez delegatów Rad Wydziałowych.
 - Szczegóły systemu wyborczego pozostawia się autonomii Uniwersytetów. Prawo wyborcze bierne przysługują tylko profesorom, którzy piastowali godność Dziekana."
 - 10/. Zmiany &.22. Zdanie 11. ma brzmieć: " Gdyby zachodziła potrzeba

zastąpienia prorektora ...Senat akademicki wyznacza jego zastępcę. Autonomji Uniwersytetów pozostawia się utworzenie urzędu wicerektora obieralnego."

11/. Zmiany §.26. Zdanie 1. ma brzmieć: "Do Rady wydziałów wchodzi po profesorowie honorowi, zwyczajni, z pomiędzy nadzwyczajnych tylko ilość odpowiadająca połowie liczby profesorów zwyczajnych przyczem pierwszeństwo mają przedstawiciele katedr, tudzież.../itd. według projektu rządowego/.

12/. Dodania do §.26. zdania: "Rada Wydziału ma prawo przelać część swych atrybucji na Dziekana."

13/. W §.28. ust.1. /Bierne prawo wyborcze przy wyborze dziekana/ skreślić wyrazy "lub nadzwyczajnych".

14/. W §.29. zdanie 11. ma opiewać "Gdyby zachodziła potrzeba zastąpienia prodziekana....Rada Wydziału wyznacza jego zastępcę".

15/. zmiany §. 30. al. 5. w miejsce zdania "Z końcem roku"...wstawić zdanie: "Dziekan przedkłada Senatowi protokoły z posiedzeń Rady Wydziału do wglądu".

16/. Dodania do §.30. ustępu /na wzór §.20./ "Wykonanie każdej uchwały może Dziekan zawiesić...itd. /mutatis mutandis z §.20./

17/. Skreślenia całego §.32. "Do grona nauczycielskiego należą".

18/. Zmiany w §.33. zd. 1. wyrazów: "naczelna władza państwowa" na wyrazy "Naczelnik państwa".

19/. Skreślenia w §.33. całego ustępu drugiego "Komisja przed wygotowaniem".....itd.

20/. Skreślenia w §.33. ustępu czwartego."Na katedry mogą być powoływani uczeni bez różnicy płci."

21/. Zmiany w §.33. ustępu piątego. Ma on brzmieć:

"Gdyby władza rządowa nie uważała propozycji Rady Wydziału za trafną odróżnić należy czy nastąpiło to a/. z powodów naukowych b/. politycznych lub osobistych. W pierwszym wypadku ponowna uchwała Rady Wydziału ma moc wiążącą dla władzy rządowej, w drugim wypadku sprawę rozstrzyga delegacja Uniwersytetów.

22XXDodatek do §.33." Profesorowie składają przysięgę w ręce rektora" /Rotę przysięgi zamieścić należy w ustawie/.

23/. Dodatek do §.23. ust.5. /Do obowiązków każdego profesora należy/ "Obejmowanie referatów, piastowanie godności akademickich".

24/.Skreślić §.36. ust.1./"Profesorowie którzy przesłużyli..../ ja-

ko należący do pragmatyki służbowej.

25/. Dodać do §. 42. L.1. do zdania "Rozprawa ta musi być wydrukowana w języku polskim" - wyrazy: "lub w języku wykładowym danego przedmiotu".

26/. Zmienić ostatnie zdanie §. 43. Zamiast "Ważność tej uchwały wymaga zatwierdzenia Min. W.R. i O.P." Wstawić przepis. "Uchwałę zatwierdza Senat akademicki i zawiadamia o tem Min. W.R. i O.P."

27/. Zmienić §. 64. zd. 1. "Nominacje...urzędników itd. ustęp ten ma opiewać: "Nominacje ...urzędników...zakońców ogólnych, w szczególności Dyrektora biblioteki Uniwersyteckiej, ^{bibliotecznych} urzędników należą do Senatu".

28/. Zmienić §. 73. ust. 1. zd. 11.: po wyrazach "Studenti...wnoszą nadto w każdym półroczu opłatę, której wysokość"....wyrazy dalsze mają brzmieć: "i rodzaj oznacza Rząd w porozumieniu z delegacją".

29/. Zmienić §. 76. & Zdanie 1. ma opiewać: "Stopnie akademickie dzielą się na naukowe i zawodowe" zdanie 11.- "stopniem naukowym w Uniwersytecie jest doktorat, który otrzymuje się po złożeniu przepisanych egzaminów i przedstawieniu pracy naukowej wydrukowanej w języku polskim, po łacinie, lub w języku wykładowym danego przedmiotu". Zdanie 111. ma opiewać: Stopień zawodowy, jedyny udzielany p przez Uniwersytet, jest stopień lekarza.

Przewo Władysław Budziszewski Uniwers

Sto Delegru iktit wj wyjzre

§§ st. 6 wjg Uniwers - data przez dyktando polowania wyepi en